

การผลิตภาพยนตร์ทดลองเรื่อง “แม่”

EXPERIMENTAL FILM PRODUCTION “MOTHER”

T120965

นายวรรกร ฤทัยวาณิชกุล

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน, เดือน, ปี.....

120965

4 ไล.อ. 2555

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์ทดลองเรื่อง "แม่"

EXPERIMENTAL FILM PRODUCTION "MOTHER"

นายวรกร ฤทัยวานิชกุล

Mr. VORAKORN RUETAIVANICHKUL

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 20 พค 54
(อาจารย์เตือนฤดี รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์ทดลองเรื่อง “แม่”

EXPERIMENTAL FILM PRODUCTION “MOTHER”

ชื่อ

นายวรกร ฤทัยวานิชกุล

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และวิดีโอ

กลุ่มวิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2553

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์เดือนฤดี รักใหม่

บทคัดย่อ

จากความทรงจำและความรู้ที่มีต่อมารดาหลังจากเหตุการณ์ที่มารดาพยายามฆ่าตัวตายเพื่อหนีจากปัญหาเศรษฐกิจ กอปรกับความขาดสติใคร่ครองจากฤทธิ์ของยานอนหลับที่ใช้อยู่เป็นประจำ หลายความรู้สึกก่อและเกิดขึ้นระคน ทั้งตกใจกลัว โกรธ เศร้า และน้อยใจกลายเป็นหนึ่งในความทรงจำที่ฝังลึกและกลายเป็นปมในจิตใจตลอดมาและภาพยนตร์เรื่องนี้จะกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสำรวจและทำความเข้าใจกับชิ้นส่วนความทรงจำอีกครั้งด้วยหวังไว้ว่าอาจพบสิ่งใดที่ตกหล่นอยู่ในช่องว่างทางความรู้สึกนั้น ระหว่างข้าพเจ้าและมารดา ขั้นตอนการดำเนินงานจะเริ่มตั้งแต่เขียนบทจากความทรงจำและการค้นคว้าแนวทางการเล่าเรื่องในรูปแบบของภาพยนตร์สัญลัษณ์นิยมรวมไปถึงภาษาภาพยนตร์ที่แปลกใหม่

ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นส่วนผสมของสารคดีชีวิตในปัจจุบันพร้อมกับเป็นภาพยนตร์เล่าเรื่องชีวิตอย่างย่อของมารดาข้าพเจ้าด้วยลีลาของภาพยนตร์ทดลองในความยาว 64 นาที เป็นบันทึกความทรงจำของตัวข้าพเจ้า เป็นผลของการศึกษากระบวนการคิดและการผลิตภาพยนตร์รูปแบบทดลองในเทคนิคด้านการเล่าเรื่องและเทคนิคด้านภาพในระบบดิจิทัลความละเอียดสูง พร้อมทั้งเทคนิคที่น่าสนใจอย่างการถ่ายวิดีโอในช่วงแสงอินฟราเรด(Infrared)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้จะคล่องไม่ได้หากไม่มีผู้ที่คอยสนับสนุนทั้งกำลังใจ
คำแนะนำ ข้อคิดชมอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชิ้นงาน

ขอบคุณครอบครัวที่เป็นทั้งต้นเรื่อง และต้นกำเนิดหน่อเนื้อตัวตนของข้าพเจ้า

ขอบคุณตัวข้าพเจ้าเองที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆจนสามารถทำงานชิ้นนี้ออกมาได้สำเร็จ

ขอบคุณอาจารย์พรรณศรี ชูอารยะประทีป ที่ฟังทางจิตใจและเป็นผู้เปิดโลกทัศน์ทาง

ภาพยนตร์อันกว้างใหญ่ให้กับข้าพเจ้า

ขอบคุณนักแสดง นางสาวณัฐญา นาคะเวช และ นายกันต์ ชุณหวัตร ที่ทุ่มเทให้กับงานเต็มที่

ขอบคุณทีมงานทุกคนที่มาช่วยกันด้วยใจ นายฐิติพงศ์ เกิดทองทวี นายสุทธิชัย เหลืองอมร
เลิศ นายโชติรัตน์ วาริรัตน์ โสคติ นายปิติพงษ์ เจริญศิริเกษม นายนิริวัฒน์ ประทุม และ นายกฤตภาส
สุทธิกิตติบุตร

ขอบคุณนางสาวภริตธีร วสินชัย ผู้ช่วยประสานงานในการยื่นอุปกรณ์

ขอขอบคุณวชิรพยาบาล ห้างสรรพสินค้ากรุงเทพ สถานีตำรวจสามเสนและ ครอบครัวเดอะบริ
กิตตี้เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ

ขอขอบคุณบริษัท แคนนอน มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (ประเทศไทย), Narakorn Photography และ
นางสาวพิชญา บัชรพัทธ์ ผู้เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ในการถ่ายทำ

ขอขอบคุณนายณัฐพล รินทะกะ ผู้เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ตัดต่อ

และขอขอบคุณบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวนามทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการ
สร้างผลงานชิ้นนี้ เป็นประสบการณ์ที่ยากจะลืมและมีคุณค่าในการพัฒนางานของตัวข้าพเจ้าต่อไป
ในภายภาคหน้า

วรกร ฤทัยวานิชกุล

15 เมษายน พ.ศ. 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของ โครงการ	1
ลักษณะของ โครงการ	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
ข้อคิดจากอังเดร ทาร์คอฟสกี ถึงคนทำงานรุ่นใหม่.....	3
ครอบครัวของข้าพเจ้า.....	4
เขียนบทแบบเป็นเอก รัดนเรื่อง.....	5
ไฉ่หมิงเลี้ยง	6
ไฉ่หมิงเลี้ยงกับการเขียนบท	6
งานด้านภาพของ ไฉ่หมิงเลี้ยง.....	7
การถ่ายภาพ Infrared	9
3 บทภาพยนตร์และการออกแบบภาพ	12
ประเด็นเรื่อง.....	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
โครงเรื่องย่อ	12
โครงเรื่องยาว.....	12
การพัฒนาบท	14
บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1	14
บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2	16
การออกแบบภาพในภาพยนตร์	19
การออกแบบฉากฝันของแม่.....	22
4 ขั้นตอนการสร้าง.....	23
ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ.....	23
ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	27
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	30
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	39
ภาคผนวก ก รูปภาพบางส่วนจากภาพยนตร์เรื่อง “แม่”	40
ประวัติผู้วิจัย.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What Time Is it There?.....	7
2	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง I Don't Want to Sleep Alone.....	8
3	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The River.....	8
4	ภาพทิวทัศน์ที่ใช้เทคนิค Infrared.....	9
5	ตัวอย่างภาพถ่ายบุคคลด้วยเทคนิค Infrared.....	10
6	ตัวอย่างภาพถ่ายบุคคลด้วยเทคนิค Infrared.....	10
7	ออกแบบภาพตอนเริ่มเรื่องก่อนแม่กระโดดกระเบียง.....	19
8	ออกแบบภาพ Point of View ของลูกชายมองแม่จากกระเบียง.....	20
9	ออกแบบภาพลูกชายสังเกตการณ์แม่ที่ซื้อของจณลันคันทรี่.....	20
10	ออกแบบภาพลูกชายลงมานอนตรงที่ที่แม่กระโดดลงมา.....	21
11	ออกแบบภาพแม่กำลังนอนรอการฟอกไต หันมาเหมือนกำลังมองลูกชายอยู่.....	21
12	ออกแบบภาพในฉากฝันถ่ายทำด้วยเทคนิค Infrared.....	22
13	นักแสดงผู้รับบทแม่ ณัฐญา นาคะเวช.....	24
14	นักแสดงผู้รับบทลูกชาย กันต์ ชุณหวัตร.....	24
15	กล้อง Panasonic GF1 ที่ดัดแปลงให้รับแสงช่วงอินฟราเรดได้.....	27
16	ภาพสารคดีจากที่บ้าน.....	27
17	ภาพการถ่ายทำในห้องพักผู้ป่วย.....	29
18	ภาพการถ่ายทำในสถานีตำรวจ.....	29
19	ภาพการถ่ายทำในทาวน์เฮาส์.....	30
20	ภาพการถ่ายทำในซูเปอร์มาร์เก็ต.....	30
21	การตัดต่อใน โปรแกรม Final Cut Pro.....	31
22	ฟุตเตจที่ได้จากกล้องอินฟราเรดโดยยังไม่ได้ผ่านการปรับสี.....	32
23	ฟุตเตจที่ได้จากกล้องอินฟราเรดที่ผ่านการปรับสีแล้ว.....	32
24	การทำงานใน โปรแกรม Adobe After Effects CS5.....	33
25	การทำงานใน โปรแกรม Boujou.....	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

จากความทรงจำและความรู้ของตัวเองที่มีต่อมารดาหลังจากเหตุการณ์ที่มารดาพยายามฆ่าตัวตายเพื่อหนีจากปัญหาเศรษฐกิจ กอปรกับความขาดสติไตร่ตรองจากฤทธิ์ของยานอนหลับที่ใช้อยู่เป็นประจำ

หลายความรู้สึกก่อและเกิดขึ้นระคน ทั้งตกใจกลัว โกรธ เศร้า และน้อยใจกลายเป็นหนึ่งในความทรงจำที่ฝังลึกและกลายเป็นปมในจิตใจของผมตลอดมาและภาพยนตร์เรื่องนี้จะกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสำรวจและทำความเข้าใจกับชิ้นส่วนความทรงจำของผมอีกครั้งด้วยหวังไว้ว่าอาจพบสิ่งใดที่ตกหล่นอยู่ในช่องว่างทางความรู้สึกนั้น ระหว่างผมและมารดา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการสร้างภาพยนตร์เชิงทดลองที่เน้นใช้ภาพในการสื่อสารมากกว่าบทสนทนา
2. เพื่อบันทึกเรื่องราวของครอบครัวข้าพเจ้าผ่านมุมมองของตนเอง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเล่าเรื่องของหนังสั้นในรูปแบบสัญลักษณ์นิยม (Symbolism)

ขอบเขตของโครงการ

1. ถ่ายทำด้วยระบบดิจิทัลความละเอียดสูง (High Definition)
2. ความยาว 64 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3. เสียงภาษาไทย/Subtitle English วิชาศึกษาศาสตร์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ

เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นเชิงทดลองแนวชีวิตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งที่ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจจนผู้เป็นแม่คิดสั้นพยายามฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดตึก แต่ไม่สำเร็จและต่อมากลายเป็นผู้ป่วยทุพพลภาพที่ครอบครัวต้องดูแล ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองของตัวละครลูกในลักษณะที่เป็นพยานร่วมของเหตุการณ์ โดยใช้รูปแบบของ Poetic Film ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างภาพและเสียงที่มีความไหลลื่นดั่งบทกวี บรรยากาศของภาพเหมือนกับความฝันพร้อม และเป็นภาพยนตร์ที่มีความเป็นส่วนตัวสูง

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ทบทวนและบันทึกความทรงจำของตนเองที่มีต่อมารดาและครอบครัว
2. เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์
3. ค้นคว้าและทดลองเทคนิคการถ่ายภาพเคลื่อนไหวแบบ Infrared
4. Pre-Production
5. Production
6. Post-Production

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด เตรียมการผลิต ตลอดจนการสร้างภาพยนตร์ทดลอง
2. ได้ภาพยนตร์ที่เป็นเสมือนบันทึกความทรงจำของตัวเอง
3. ถ่ายทอดเรื่องราวของครอบครัวตัวเองให้สังคมได้รับรู้เป็นกรณีตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นครอบครัวที่ผ่านพ้นช่วงเวลาแห่งความรู้สึกที่อึดอัดเมื่อมีสมาชิกพยายามฆ่าตัวตาย ทั้งนี้ ตัวภาพยนตร์ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจสภาวะจิตใจของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย แต่เป็นมุมมองของตัวบุคคลที่อยู่ในครอบครัวที่มีขึ้น ในฐานะผู้ร่วมรับรู้เหตุการณ์ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ข้อมูลจากความทรงจำของตัวข้าพเจ้าซึ่งเป็นบุตรของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ต่อจากนั้นจึงศึกษาศาสตร์ของการนำเรื่องราวนี้มาผูกเป็นบทภาพยนตร์

ข้อคิดจากอังเดร ทาร์คอฟสกี ถึงคนทำหนังรุ่นใหม่¹

ผู้กำกับไม่ได้รับสิทธิ์ให้พยายามเอาใจใคร เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะจำกัดตัวเองไว้ในกระบวนการของการทำงานเพียงเพื่อหวังความสำเร็จ และถ้าเขาทำอย่างนั้นเขาก็จะมีราคาที่ต้องจ่ายอย่างเล็้งไม่ได้แผนการและเป้าหมายของเขา รวมถึงการทำให้มันเป็นจริงก็จะไม่มีความหมายอย่างเดิมสำหรับเข่อีกต่อไปมันจะไม่ต่างจากการเล่นเกมขึ้นหมู้นั้นแบบหวังผลประโยชน์ ถึงแม้เขาจะรู้ตั้งแต่ก่อนจะเริ่มต้นว่างานของเขาจะไม่ได้เป็นที่ต้อนรับอย่างกว้างขวาง แต่เขาก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เขาถูกเรียกให้ทำ

¹ สนธยา ทรัพย์เย็น. ข้อคิดจากอังเดร ทาร์คอฟสกี ถึงคนทำหนังรุ่นใหม่ [ออนไลน์].

สืบค้น 11 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://atrckofthelight.wordpress.com/2008/03/01/ข้อคิด>

เอกสารจากอังเดร-ทาร์คอฟสกีสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัวของข้าพเจ้า

ครอบครัวของข้าพเจ้ามีทั้งหมดหกคน คือพ่อ แม่ ข้าพเจ้า น้องสาวสองคน น้องชายอีกหนึ่งคน เดิมเป็นชนชั้นกลางที่มีความเป็นอยู่สุขสบาย เป็นเจ้าของกิจการ โรงปักผ้า มีหัวปักทั้งหมด 30 ตัวรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยสามแสนบาท โดยคุณพ่อและคุณแม่เป็นผู้บริหารงานด้วยตัวเองควบคุมงานกว่าสามสิบชีวิตกินอยู่หลับนอนได้หลังคาเดียวกัน จนกระทั่งเศรษฐกิจย่ำแย่เข้าสู่ยุคฟองสบู่แตก ครอบครัวของข้าพเจ้าถูกโถงออร์เคอร์เสียหายกว่าห้าล้านบาท เป็นเพราะครอบครัวของข้าพเจ้าชะล่าใจ ไม่คิดให้รอบคอบซื้อรถก่อนซื้อบ้าน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมาก็เหมือนกับไม่มีหลักประกันให้อุ่นใจ เราต้องขายรถ ขายที่ดินเพื่อนำเงินมาหมุน ย้ายบ้านหนีหนี้ธนาคารพร้อมกับเปิดโรงงานใหม่ไปพร้อมกัน กระทั่งราวๆสองสามปีต่อมาเศรษฐกิจซบเซาพนักงานดำเนินกิจการต่อไปไม่ไหว ทางบ้านจึงตัดสินใจขายเครื่องจักร ไปกลายเป็นคนไร้อาชีพ

ในช่วงนี้ที่คุณแม่สภาพจิตใจย่ำแย่ลงเพราะรับไม่ได้กับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จากชนชั้นกลางอยู่ดีกินดี อยากรู้อะไรก็ซื้อมาเป็นต้องประหยัคดอดอมทุกอย่าง ในระหว่างนี้ คุณพ่อตัดสินใจออกไปจับแท็กซี่เพื่อหาเลี้ยงครอบครัวในขณะที่เดียวกันข้าพเจ้าและน้องๆก็ต้องไปโรงเรียนในเวลากลางวัน คุณแม่ที่อยู่คนเดียวตอนกลางวันก็เกิดความฟุ้งซ่านกลัดกลุ้ม ค่อยๆเพิ่มขนาดยานอนหลับที่เคยใช้เพื่อให้หลับสบายมาเป็นใช้เพื่อหนีจากโลกแห่งความเป็นจริงจนเกิดภาวะเสพติด จนขาดสติคิดระโศกจากระเบียงบ้านฆ่าตัวตาย แต่เพราะระเบียงบ้านเป็นแค่ชั้นสองเลยทำให้ไม่ถึงแก่ชีวิต แต่ก็เพียงพอที่จะทำให้กระดูกสันเท่าแตกพร้อมกับกระดูกสันหลังมีปัญหา กลายเป็นผู้ทุพพลภาพมีปัญหาด้านการเดิน แต่ก็ยังไม่สามารถเลิกยานอนหลับได้ คุณแม่เป็นคนฉลาดและมักจะหาวิธีที่จะได้ยามาสมอลถึงแม้ว่าหมอที่โรงพยาบาลสั่งห้ามจ่ายตัวใด ก็จะเลี้ยงไปขออีกตัวที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันมาแทน หรือไม่ก็ไปหาแหล่งซื้อที่พวกเขาคนในครอบครัวก็ไม่ทราบจะไปหาพบได้อย่างไร ในตอนนั้นสายตาที่ข้าพเจ้ามองแม่รู้สึกถึงความแปลกแยกและเข้าไม่ถึง ทุกพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจและไม่อาจคาดคะเนได้

แม่มักจะหลบไปข้างนอกในระหว่างที่คนอื่นไม่อยู่บ้าน และกลับมาพร้อมกับถุงช้อปปิ้งจากซูเปอร์มาร์เก็ตเต็มคันแท็กซี่ที่แม่ซื้อของทุกอย่างมาอย่างไม่ลืมหูลืมตา บางครั้งซื้อไปเป็นหมื่นบาทโดยที่ไม่รู้ตัว จนกระทั่งหมดเงินซื้อของไม่ได้ก็เปลี่ยนเป็นลักขโมยแทน สองสามครั้งที่ต้องไปโรงพักเพราะคดีลักทรัพย์

สิ่งที่ข้าพเจ้าทำคือการเฝ้าดูแม่ใช้ชีวิตอย่างไม่สู้มีสติเพราะอยู่ในภาวะครึ่งหลับครึ่งตื่น

คาบเกี่ยวระหว่างความฝันและความจริงตลอดเวลาโดยไม่สามารถสื่อสารกับแม่ได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนบทแบบเป็นเอก รัตนเรือง

ในเบื้องต้นข้าพเจ้าต้องการศึกษาวิธีการเขียนบทให้กับภาพยนตร์ที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเส้นเรื่อง โดยหนังสือที่เลือกมาศึกษาคือ “เขียนบทแบบเป็นเอก รัตนเรือง” เขียนโดยนวรรตน์ รุ่งอรุณ โดยคุณเป็นเอกได้เล่าถึงประสบการณ์ในการเขียนบทและกำกับของตนเองทั้ง 4 เรื่อง คือ “ฝัน บ้า คาราโอเกะ”, “เรื่องตลก 69”, “มนต์รักทรานซิสเตอร์” และ “เรื่องรักน้อยนิดมหาศาล”

โดยจะพบว่าแนวทางของบทภาพยนตร์ของคุณเป็นเอกตั้งแต่เรื่องแรกจนถึงเรื่องล่าสุด มีแนวโน้มที่จะใช้เทคนิคต่างๆ ในภาพยนตร์ลดลง และเน้นความรู้สึกมากขึ้น บทสนทนาของตัวละครไม่ฟุ่มเฟือย ตัวละครทุกตัวมีจุดมุ่งหมายในการปรากฏตัวในแต่ละฉากละตอน ทุกพฤติกรรมมีความหมายและมีผลต่อการดำเนินเรื่อง โดยได้แบ่งปันเทคนิคในการเริ่มต้นเขียนบทตั้งแต่การหาไอเดียเขียนเรื่องจากประสบการณ์รอบตัวหรือหน้าหนังสือพิมพ์ และขั้นตอนในการระดมไอเดีย โดยการใช้การ์ดกระดาษเรียบเรียงความคิด โดยใช้การ์ด 1 ใบ ต่อฉากหนึ่งฉาก ซึ่งทำให้ง่ายต่อการเพิ่ม ลด แก้ไข ไอเดียในแต่ละซีน ทั้งยังไม่มีภาระเรื่องที่ต้องตายตัว ยังสามารถสลับเหตุการณ์ต่างๆ ภายในภาพยนตร์ตามการ์ดได้ตลอดเวลา จนกว่าจะได้โครงสร้างของเรื่องที่ชอบแล้วจึงเริ่มเขียนบทร่างแรก โดยสิ่งที่คุณเป็นเอกเน้นย้ำคือการทำให้บทมีความกระชับ ต้องตรวจสอบตลอดเวลาว่าตรงไหนที่ตัดทิ้งได้โดยไม่มีผลต่อการดำเนินเรื่อง

คุณเป็นเอกยังกล่าวอีกว่าบทภาพยนตร์ทั้งหมดของเขาใช้โครงสร้างแบบ 3 องก์ที่นิยมใช้กัน คือมีการเกริ่นเรื่อง ดำเนินเรื่อง และคลี่คลาย ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลเสมอ คุณเป็นเอกได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาที่ว่าเขาทำหนังไม่แคร์คนดู โดยให้เหตุผลว่าการไม่ให้สิ่งที่คนดูคาดหวังก็คือการแคร์คนดูในรูปแบบหนึ่ง และยังกล่าวอีกว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในอาชีพของนักเขียนบทก็คือวินัย จึงกำหนดเส้นตายแล้วทำตามกำหนดการจะทำให้งานลื่นไหลไปได้เร็ว เพราะสำหรับนักเขียนบทมันไม่มีสิ่งที่เรียกว่า “บทที่ดีที่สุด” หากแต่สิ่งที่ต้องการคือ “บทที่นำไปใช้ทำงานได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไฉ่หมิงเลียง²

ไฉ่หมิงเลียงเป็นผู้กำกับชาวมาเลเซียผู้ตั้งรกรากที่ไต้หวัน ผลงานภาพยนตร์ 9 เรื่องกวาดรางวัลจากเทศกาลทั่วโลก รวมทั้ง Berlin, Venice และ Cannes มักใช้ขนาดกลางจนถึงไกล มีการเคลื่อนไหวกล้องน้อย ตัวละครมักจะมีปัญหาในการสื่อสารอารมณ์ต่อตัวเองและบุคคลอื่น ใช้บทสนทนาบ่อย ใช้เสียงบรรยายเป็นหลัก มักจะไม่ใช้เพลงประกอบภาพยนตร์ ยกเว้นเพลงจีนเก่าๆ ช่วง 1930s และมักจะปรากฏเสียงน้ำไหล น้ำรั่ว หรือเสียงลมในงาน

ไฉ่หมิงเลียงกับการเขียนบท¹

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2009 - ไฉ่หมิงเลียง ผู้กำกับชาวมาเลเซียที่ตั้งรกรากอยู่ที่ไต้หวัน ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ที่ Asia Society New York Center เกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ของเขา

เมื่อพิธีกรถามไฉ่หมิงเลียงว่าส่วนใหญ่ในภาพยนตร์ของเขา ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องแบบทั่วไป มักจะใช้กล้องนิ่งๆ แซ่กล้องไว้นานๆ และบทพูดน้อยๆ จริงๆ แล้วคุณเขียนบทภาพยนตร์อย่างไรกันแน่ คุณสื่อสารกับนักแสดงและทีมงานให้เข้าใจถึงตัวงานได้อย่างไร?

เขาตอบว่าเขาเคยศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์การละคอนของทางตะวันตกในระหว่างที่เขาเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ทั้งงานของ Shakespeare, Ibsen, Brecht และกระทั่งบทละคอนของกรีกด้วย เขาชอบงานละคอนคลาสสิกเหล่านี้มาก แต่เขารู้ว่าตัวเขามันไม่เหมาะกับละคอน แต่เป็นภาพยนตร์ต่างหาก เขาชอบดูภาพยนตร์ และหลายเรื่องที่เขาชอบก็เป็นภาพยนตร์แบบเล่าเรื่องทั่วไปที่มีพล็อตชัดเจน แต่เมื่อเขาต้องทำหน้าที่ของตัวเองแล้วไปทำตามอย่างนั้น หน้าที่ของเขาก็จะเป็นเหมือนกับคนอื่นๆ ทุกคนรู้ว่าหนังแบบนี้สร้างความรู้สึกแบบไหนให้กับเราได้ แต่เมื่อถึงจุดจุดหนึ่ง มันก็ไปไม่ได้มากกว่านั้น

เพราะมีโอกาสได้ทำละครโทรทัศน์ มีโอกาสสร้างการเล่าเรื่องที่แตกต่าง ให้ความสนใจกับอาชีพที่แปลกออกไป การทำละครเป็นโอกาสฝึกฝนที่ดีของเขา ละครของเขาเป็นเรื่องของแรงงานหญิงในโรงงานทอผ้า บทละครเกี่ยวกับชีวิตและความรักซึ่งถือว่าเป็นเรื่องทั่วไป ถ้าใช้การเล่าเรื่องแบบธรรมดา ผู้ชมก็จะเข้าใจและอินได้โดยง่าย แต่ก่อนเริ่มถ่ายทำเขาก็รู้สึกสับสนว่า

² Biography for Ming-liang Tsai [Online], Accessed 11 October 2010. Available

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

from <http://www.imdb.com/name/nm0874633/bio>.

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Interview with Ming-liang Tsai, Director, 15 November 2009.

ทำไมเขาต้องเล่าเรื่องแบบเดิมๆเพื่อเล่าเรื่องเดิมๆ มันมีทางอื่นอีกไหมที่จะเล่าเรื่องนี้ ความรู้สึกสงสัยนี้ทำให้เขาขบคิดมากขึ้น เขาจึงไปเฝ้าสังเกตชีวิตของสาวฉันทนาในโรงงาน วันหนึ่งเขาได้อยู่ในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน สาวโรงงานเป็นพันคนปรากฏตัวขึ้นพร้อมกันบนโถงทางเดินขนาดใหญ่ และใช้เวลาประมาณห้านาทีในการเดินผ่าน โถงนี้ไปยังโรงอาหารขนาดมหึมา ทั้งหมดต่อแถวเข้าคิวรับอาหารแล้วก็รับประทาน ขั้นตอนทั้งหมดใช้เวลาไม่ถึงยี่สิบนาทีจากนั้น โรงอาหารก็กลับมาว่างเปล่า ภาพทั้งหมดทำให้เขาช็อค

จากนั้นเป็นต้นมา บทของเขาก็กลายเป็นอะไรที่เรียบง่ายมากๆ ยิ่งเขียนมากขึ้นยิ่งเรียบง่าย เขาว่าไม่มีประโยชน์ที่จะไปอธิบายโลกใดๆ เพราะเขาก็ไม่รู้จักมันเหมือนกัน มันเป็นสิ่งที่เขาจินตนาการเอาเองไม่ได้ เขาต้องได้เห็นมันก่อน แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็มีความคิดคร่าวๆในสิ่งที่เขาจะทำ ในระหว่างการเขียนบทสิ่งที่เขาใช้เวลาอยู่นานก็คือตัว โครงสร้างของภาพยนตร์บางทีอาจกินเวลาไปแรมปี เขายังคิดถึงวิธีที่จะถ่ายทอด โครงสร้างนี้ออกมาอีกด้วยซึ่งก็ใช้ระยะเวลาานเช่นเดียวกัน ถ้าจะนับตามจำนวนหน้า บทของเขาบางมากเพราะมันไม่ค่อยมีบทสนทนา สิ่งที่มีก็แค่การเคลื่อนไหวง่ายๆของตัวละคร สิ่งสำคัญที่สุดคือเรื่องของ โครงสร้าง นี่แหละที่เป็นตัวกรุยทางผ่านขั้นตอนต่างๆในกระบวนการทั้งหมด ทีมงานของเขาก็ล้วนเป็นคนคุ้นเคยที่ทำงานด้วยกันมานาน และรู้ว่าจะทำงานกับบทภาพยนตร์แบบนี้ได้อย่างไร เลือกสถานที่แบบไหน จะไปขอทุนกับใคร และนักแสดงก็ได้รับบทฉบับเดียวกับทีมงานและแน่นอนว่าเหล่านักแสดงก็ไม่ได้เข้าใจตัวบทไปซะหมด สำหรับเขา เขามองว่าบทมันไม่ใช่ตัวหนึ่งมันยังมีการพัฒนาร่วมกันต่อไปได้และบางทีมันก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆระหว่างการถ่ายทำ เขาสารภาพว่าจริงๆแล้วตั้งแต่เริ่มเขียนบทไปจนถึงขั้นตอนที่ภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์นั้นตัวเขาเองก็อยู่ในภาวะวิตกกังวลอยู่เหมือนกัน เพราะมันไม่มีอะไรแน่นอนเลย

งานด้านภาพของใหล่หิมเกลียง

ใหล่หิมเกลียงโดดเด่นในด้านการใช้ภาพมุมกว้างจับบรรยากาศโดยรอบเป็นสำคัญ มักไม่ค่อยใช้ภาพมุมแคบเท่าใดนัก เหมือนกับให้เราเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ของสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ได้ต้องการให้เราเข้าไปมีส่วนร่วมแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง What Time Is it There?

ที่มา : Ming-liang Tsai, What Time Is it There? [DVD], Taiwan, Fox Lorber. 2001.

ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง I Don't Want to Sleep Alone

ที่มา: Ming-liang Tsai, I Don't Want to Sleep Alone? [DVD], Taiwan, Strand Releasing. 2007.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The River

ที่มา: Ming-liang Tsai, *The River* [DVD], Taiwan, Wellspring Media. 1997.

การถ่ายภาพ Infrared

วัตถุจะมีความสว่างมากหรือน้อย ในช่วงคลื่น Near IR ขึ้นกับค่าการสะท้อน (Reflectivity) ไม้ และผิวหนังมนุษย์ จะมีค่าการสะท้อนสูง ทำให้มีสีเกือบขาว หรือขาว ในขณะที่น้ำ ท้องฟ้า มีค่าการสะท้อนต่ำ ทำให้มีสีค่อนข้างดำ หรือดำ เสื้อผ้าสีต่างๆ จะสะท้อนแสง Near IR ได้ดี พอๆ กัน โดยไม่ขึ้นกับสีของผ้า ทำให้เราเห็นผ้าสีต่างๆ เป็นสีเกือบขาวทั้งหมด เงาสะท้อนของสิ่งต่างๆ บนผิวน้ำ (ที่อยู่ในย่านแสงที่มองเห็น) จะถูกตัดออก ทำให้เหลือเฉพาะเงาของวัตถุในย่าน Near IR ซึ่งจะมองเห็นได้ชัดเจนมาก เปรียบเทียบได้กับการใช้ polarizer filter กับการถ่ายภาพปกติ ที่เดียว นอกจากค่าการสะท้อนแล้ว มุมการมอง ยังมีผลต่อความสว่างของวัตถุอีกด้วย การเล็งกล้อง ไปยังผิวน้ำที่สะท้อนแสงแดดโดยตรงจากดวงอาทิตย์ ย่อมให้ภาพผิวน้ำที่สว่างอย่างแน่นอน

ภาพที่ 4 ภาพทิวทัศน์ที่ใช้เทคนิค Infrared

ที่มา: Kort Kramer. River Light [Online], Accessed 11 October 2010. Available from http://kramercreations.com/indexpageimages/river_light_IR.jpg.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 ตัวอย่างภาพถ่ายบุคคลด้วยเทคนิค Infrared

ที่มา: Matt Bell. Infrared Portrait [Online], Accessed 11 October 2010. Available from <http://www.flickr.com/photos/mattbell/2297231482/>.

ภาพที่ 6 ตัวอย่างภาพถ่ายบุคคลด้วยเทคนิค Infrared

ที่มา: Luke. Self-Portrait Infrared [Online], Accessed 11 October 2010. Available from <http://www.flickr.com/photos/callouszealot/4540559407/>.

บทที่ 3

บทภาพยนตร์และการออกแบบภาพ

ประเด็นเรื่อง

ความทรงจำของคนที่คิดถึงแม่

โครงเรื่องย่อ

เมื่อธุรกิจของทางบ้านล้มละลายจาก ผู้เป็นแม่พยายามหนีปัญหาและละทิ้งความจริงตรงหน้า เธอถลำลึกกับความวิตกกังวลและยึดติดกับชีวิตแบบเดิมๆ เพราะการติดยานอนหลับและคิดฟุ้งซ่านทำให้เธอขาดสติพยายามกระโดดตึกฆ่าตัวตายกลายเป็นคนพิการ เพิ่มปัญหาให้กับครอบครัว ลูกชายกลายเป็นคนสติแตกทางจิตใจของมารดา ในวันหนึ่งเขาแอบตามเธอไปเห็นเธอขโมยของในห้างจนถูกตำรวจจับ เขาทำอะไรไม่ได้นอกจากดูแม่ถูกจับเข้าห้องขัง สิ่งที่เขาพอจะทำได้คือการทำให้แม่ของเขามีความสุขด้วยการใช้ยานอนหลับต่อไป

โครงเรื่องขยาย

หลังจากครอบครัวย้ายเข้ามาอยู่บ้านใหม่ได้ไม่นานเพราะหนี้สินที่สร้างไว้กับธนาคารตามทวงผู้เป็นแม่เกิดภาวะซึมเศร้าและเสพติดยานอนหลับ ในห้องนอน ในขณะที่ลูกชายกำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่นั้น แม่ค่อยๆ เดินผ่านห้องไปอย่างเชื่องช้า สะลึมสะลือเหมือนคนครึ่งหลับครึ่งตื่น ออกจากประตูไปทางระเบียงห้อง ลูกชายหันกลับมาดูโทรทัศน์ต่อ เวลาผ่านไป เขาดูโทรทัศน์ต่อไปได้สักพักโดยไม่ได้หันกลับไปมองอีก จนกระทั่งเขาได้ยินเสียงดู้บเหมือนวัตถุหล่นลงจากที่สูง เขาลุกขึ้นแล้ววิ่งออกไปดู

เห็นแม่นอนนิ่งอยู่ที่พื้นใต้ระเบียง ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ล้มตาคืนบนเตียงในโรงพยาบาล เธอมองไปรอบๆ เพียงก่อนจะไปเจอลูกชายนอนอยู่ที่เตียงข้างๆ เมื่อเขาเห็นว่าแม่รู้สึกตัวแล้วก็ปีนลงจากเตียงคนไข้ที่ขึ้นไปนอนเล่นเดินเข้ามาหาเธอ เธอมองหน้าลูกก่อนจะหลับตาลงไปอีกรอบ

แม่ล้มตาคืนขึ้นมาอีกครั้งในโลกที่แปลกตา ท้องฟ้าเป็นสีดำ ใบไม้เป็นสีขาว แม่ลุกขึ้นเดินไปรอบๆ แสงอาทิตย์จากท้องฟ้าสีดำนั่งไล่เป็นประกายมาที่ใบหน้าของแม่ แม่รู้สึกเหมือนมีอะไรบางอย่างผ่านหน้าเธอไป เธอมองตามไปเห็นเป็นปลาหมอสีตัวหนึ่งแหวกว่ายอยู่กลางอากาศ แม่และปลาหมอสีตัวนั้นต่างจ้องมองกัน

เป็นเวลาเช้าแล้ว บนเตียงที่บ้าน แม่กำลังนอนหลับอยู่ และปลาหมอสีตัวนั้นก็ยังคงจ้องมองแม่ที่หลับอยู่เช่นกัน โกล้เข้าไป แม่ยังคงหลับตาอยู่ แม่ค่อยๆ ลืมตา ภาพโกล้ออกมาปลาหมอสีตัวนั้นหายไปแล้ว

แม่เดินลงบันไดบ้านมาแบบกะแผลกๆ เดินต่อมาทางตู้ปลาสองชั้นชั้นบนเต็มไปด้วยตะเพียนทองแปลคว่าชวนไปมา แม่ค่อยๆ ลืมลงมาดูตู้ล่างที่วางปลาเศษผงลอยเคี้ยวอยู่ในนั้น โดยมีลูกชายแอบมองอยู่ห่างๆ

ลูกชายมองออกนอกหน้าต่างต่างไป เห็นรถแท็กซี่ที่แม่นั่งมาเล่นเข้ามาจอดหน้าบ้าน แม่เปิดประตูลงมาพร้อมกับคนขับ แม่ไปยืนอยู่หลังกระจกรถ ส่วนคนขับก็หยิบของออกมาวางเรียงไว้ตรงหน้าบ้านจนหมดคันรถ ก่อนถอยรถแล่นออกไป เมื่ออยู่คนเดียวแม่ก็เอาของที่ซุกไว้ในเสื้อออกมาวางรวมกับของที่ซื้อมา แม่มองขึ้นมาทางหน้าต่างจนสบตากับลูกชาย

วันต่อมาขณะที่แม่แอบออกไปนอกลูกชายที่แอบอยู่ภายในบ้านก็ตามออกมา เสียงต็อกต็อก ต็อกเป็นจังหวะของไม้เท้าตักขึ้นตามการเดินของแม่ ลูกชายล่องๆ เดินตามไป

ในซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง แม่เดินเลือกซื้อของพร้อมกับรถเข็น ในรถเข็นยังคงเต็มไปด้วยสินค้าต่างๆ มากมาย เมื่อคนรอบข้างผลอ แม่ก็แอบหยิบของมาซุกไว้ในเสื้อ แม่แอบหยิบของมาซุกอีกสองสามครั้งจนเสื้อเริ่มตุงจนผิดสังเกต จนกระทั่งยามมาควบคุมตัวแม่ไป ลูกชายตามแม่ไปอย่างตระหนกกังวล

ที่โต๊ะสอบสวนหลังจากตำรวจพยายามสืบสวนแม่แต่แม่พูดไม่รู้เรื่องเพราะฤทธิ์ยานอนหลับ ตำรวจก็ไม่รู้จะทำอย่างไรจนกระทั่งลูกชายมาแสดงตัวว่าเป็นลูก ตำรวจบอกให้ลูกเอาเงินมาประกันตัวได้ แต่ลูกก็ไม่รู้จะไปเอาเงินมาจากไหน ลูกหันหน้าไปหาแม่ที่ตอนนี้อยู่ในห้องขัง แต่แม่ได้แต่นั่งเหม่อมองไปอีกทาง

ลูกเดินกลับมาที่บ้าน เดินเข้าไปในตัวบ้านแล้วสັกพักก็กลับออกมา เขาเองล้มตัวนอน

ตรงที่ที่แม่เคยนอนนั่งตอนตกลงมาดูในท่าตะแคงมาหลับตาลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตให้หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่นอนล้มตาในท่าตะแคงข้าง ในทิศทางที่เหมือนกับเผชิญหน้ากับลูกชาย เสียงพยาบาลเรียกให้แม่หันไปหา บอกว่าได้เวลาฟอกเลือดแล้ว พร้อมไหม แม้ว่าพร้อม จากนั้นพยาบาลก็เริ่มการฟอกเลือดผ่านแขนของแม่ เลือดในสายยางค่อยๆวิ่งจากแขนเข้าไปยังเครื่องไตเทียม ในขณะที่อีกสายหนึ่งเป็นเลือดค่อยๆวิ่งจากไตเทียมเข้าสู่แขนของแม่

การพัฒนาบท

จากโครงเรื่องที่มีนำมาแตกแยกย่อยเป็นฉากต่างๆ และเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้กับตัวภาพยนตร์ ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้ชุดเครื่องสสารคดีของชีวิตที่บ้านในปัจจุบันมาแทรกเป็นระยะ ทั้งนี้ข้าพเจ้ายังไม่มีชุดเครื่องที่มากพอจะระบุได้ว่าจะได้ใส่ชุดเครื่องใดไว้ในบริเวณไหนจึงขอละส่วนที่เป็นสสารคดีไว้ก่อน

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

Scene 1 : ผื่น

ภายใน / ห้องนอนที่บ้าน / กลางคืน

ในห้องนอน ขณะที่ลูกชายกำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่นั้น แม่ค่อยๆเดินผ่านห้องไปอย่างเชื่องช้า สะลึมสะลือเหมือนคนครึ่งหลับครึ่งตื่น ออกจากประตูไปทางระเบียงห้อง ลูกชายหันกลับไปมองตามเสียงเปิดประตูออกไปข้างนอกห้องบริเวณระเบียง เมื่อเห็นแม่ยืนจุกนุหรือสูบทตามปกติก็ไม่ได้สนใจ หันหน้ากลับมามดูโทรทัศน์ต่อ เวลาผ่านไป เจาดูโทรทัศน์ต่อไปได้สักพักโดยไม่ได้หันกลับไปมองอีก จนกระทั่งเขาได้ยินเสียงดื่บเหมือนวัตถุหล่นลงจากที่สูง เขาลุกขึ้นแล้ววิ่งออกไปดู เห็นแม่นอนนิ่งอยู่ที่พื้นใต้ระเบียง

Scene 2 : ตื่น

ภายใน / ห้องพักรักษาผู้ป่วยในโรงพยาบาล / เวลาเช้า

แม่ล้มตาศื้นบนเตียงในโรงพยาบาล เธอมองไปรอบๆเพียงก่อนจะไปเจอลูกชายนอนอยู่ที่เตียงข้างๆ เมื่อเขาเห็นว่าแม่รู้สึกตัวแล้วก็ก้มลงจากเตียงคนไข้ที่ขึ้นไปนอนเล่นเดินเข้ามาหาเธอ เธอมองมาที่ขาของเธอที่เข้าเฝือกอยู่ที่สองข้าง เธอหันกลับมามองหน้าลูกก่อนจะหลับตาลงไปอีก

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3 : โชค

ภายนอก / สวน / เวลาเช้า

แม่ลืมนตาตื่นขึ้นมาอีกครั้งในโลกที่แปลกตา ท้องฟ้าเป็นสีดำ ใบไม้เป็นสีขาว แม่ลุกขึ้นเดินไปรอบๆ แสงอาทิตย์จากท้องฟ้าสีดำส่องได้เป็นประกายมาที่ใบหน้าของแม่ แม่รู้สึกเหมือนมีอะไรบางอย่างผ่านหน้าเธอไป เธอมองตามไปเห็นเป็นปลาหมอสีตัวหนึ่งแหวกว่ายอยู่กลางอากาศ แม่และปลาหมอสีตัวนั้นต่างจ้องมองกัน

Scene 4 : หวย

ภายใน / ห้องนอนที่บ้าน / เวลาเช้า

เป็นเวลาเช้าแล้ว บนเตียงที่บ้าน แม่กำลังนอนหลับอยู่ และปลาหมอสีตัวนั้นก็ยังคงจ้องมองแม่ที่หลับอยู่เช่นกัน โกล้เข้าไป แม่ยังคงหลับตาอยู่ แม่ค่อยๆ ลืมตา ภาพที่กลออกมาปลาหมอสีตัวนั้นหายไปแล้ว

Scene 5 : เคย

ภายใน / หน้าตู้ปลาในบ้าน / กลางวัน

แม่เดินลงบันไดบ้านมาแบบกะเผลกๆ เดินต่อมาทางตู้ปลาสองชั้น ชั้นบนเต็มไปด้วยตะเพียนทองแปลคว่าขวนไปมา แม่ค่อยๆ ลงมาดูตู้ล่างที่วางเปล่าเศษพงลอยเค้างอยู่ในนั้น โดยมีลูกชายแอบมองอยู่ห่างๆ

Scene 6 : ซ้อป

ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ลูกชายมองออกนอกหน้าต่างไป เห็นรถแท็กซี่ที่แม่นั่งมาเล่นเข้ามาจอดหน้าบ้าน แม่เปิดประตูลงมาพร้อมกับคนขับ แม่ไปยืนอยู่หลังกระบะไปรงส่วนคนขับก็หยิบของออกมาวางเรียงไว้ตรงหน้าบ้านจนหมดคันรถ ก่อนถอยรถเล่นออกไป เมื่ออยู่คนเดียวแม่ก็เอาของที่ซุกไว้ในเสื้อออกมาวางรวมกับของที่ซื้อมา แม่มองขึ้นมาทางหน้าต่างจนสบตากับลูกชาย

Scene 7 : โชค

ภายนอก / หน้าบ้าน / กลางคืน

วันต่อมาขณะที่แม่แอบออกไปนอกลูกชายที่แอบอยู่ภายในบ้านก็ตามออกมา เสียงตึกตึก ตึกตึกเป็นจังหวะของไม้เท้าดังขึ้นตามการเดินของแม่ ลูกชายค่อยๆ เดินตามไป

Scene 8 : ขโมย

ภายใน / ซูเปอร์มาร์เก็ต / กลางคืน

ในซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง แม่เดินเลือกซื้อของพร้อมกับรถเข็น ในรถเข็นยังคงเต็มไปด้วยสินค้าต่างๆมากมาย เมื่อคนรอบข้างเหลือ แม่ก็แอบหยิบของมาซุกไว้ในเสื้อ แม่แอบหยิบของมาซุกอีกสองสามครั้งจนเสื้อเริ่มตุงจนผิดปกติ จนกระทั่งยามมาควบคุมตัวแม่ไป ลูกชายตามแม่ไปอย่างตระหนกกังวล

Scene 9 : สอบสวน

ภายใน / โรงพัก / กลางคืน

ที่โต๊ะสอบสวนหลังจากตำรวจพยายามสืบสวนแม่แต่แม่พูดไม่รู้เรื่องเพราะฤทธิ์ยานอนหลับ ตำรวจก็ไม่ได้ทำอะไรจนกระทั่งลูกชายมาแสดงตัวว่าเป็นลูก ตำรวจบอกให้ลูกเอาเงินมาประกันตัวได้ แต่ลูกก็ไม่ได้จะไปเอาเงินมาจากไหน ลูกหันหน้าไปหาแม่ที่ตอนนี้อยู่ในห้องขัง แต่แม่ได้แต่นั่งเหม่อมองไปอีกทาง

Scene 10 : อยากเข้าใจ

ภายนอก / หน้าบ้าน / กลางคืน

ลูกเดินกลับมาที่บ้าน เดินเข้าไปในตัวบ้านแล้วสັกพักก็กลับออกมา เขาองลุ่มตัวนอนตรงที่ที่แม่เคยนอนนั่งตอนดกลงมาดูในท่าตะแคง เขาหลับตาลง

Scene 10 : ไตเทียม

ภายใน / ห้องไตเทียม / กลางวัน

แม่นอนลุ่มตาในท่าตะแคงข้าง ในทิศทางที่เหมือนกับเผชิญหน้ากับลูกชาย เสียงพยาบาลเรียกให้แม่หันไปหา บอกว่าได้เวลาฟอกเลือดแล้ว พร้อมไหม แม้ว่าพร้อม จากนั้นพยาบาลก็เริ่มการฟอกเลือดผ่านแขนของแม่ เลือดในสายยางค่อยๆวิ่งจากแขนเข้าไปยังเครื่องไตเทียม ในขณะที่อีกสายหนึ่งเป็นเลือดค่อยๆวิ่งจากไตเทียมเข้าสู่แขนของแม่

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2**1. FOOTAGE**

เอกสารนี้เป็นเอกสาร Footage ถ่ายตอนนั่งมอเตอร์ไซค์เข้าบ้านไปหาแม่ในวันเกิด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. EXT.ห้องนอน ที่บ้าน.NIGHT

ในห้องนอน ขณะที่ลูกชายกำลังนั่งดู โทรทัศน์อยู่นั้น แม่ค่อยๆ เดินผ่านห้องไป อย่าง เชื่องช้า สะลึมสะลือเหมือนคนครึ่งหลับครึ่งตื่น ออกจากประตูไปทางระเบียงห้อง ลูกชายหัน กลับไปมองตามเสียงเปิดประตูออกไปข้างนอกห้องบริเวณระเบียง เมื่อเห็น แม่ยืนจุกบुकหรือสูบ ตามปกติก็ไม่ได้สนใจ หันหน้ากลับมาดูโทรทัศน์ต่อ เวลาผ่านไป เขาดูโทรทัศน์ต่อไปได้สักพักโดย ไม่ได้หันกลับไปมองอีก จนกระทั่งเขาได้ยินเสียง ตู้เบรเหมือนวัตถุหล่นลงจากที่สูง เขาลุกขึ้นแล้ววิ่ง ออกไปดู เห็นแม่นอนนิ่งอยู่ที่พื้นใต้ระเบียง

3. INT.ห้องพัสดุผู้ป่วยในโรงพยาบาล.DAY

แม่ล้มตาศั้นบนเตียง ในโรงพยาบาล เธอมองไปรอบๆ เพียงก่อนจะไปเจอลูกชายนอน อยู่ที่ ข้างๆเตียง เมื่อเขาเห็นว่าแม่รู้สึกตัวแล้วก็เดินเข้ามาหาเธอ และเริ่มเช็ดตัวให้ เธอมองมาที่ขา ของเธอ ที่เข้าฝีกอยู่ทั้งสองข้าง เธอหันกลับมาองหน้าดูก่อนจะเห็นพยาบาลข้างนอกเดินกั้น ขวักไขว่ พยาบาลและผู้ป่วยไปรวมตัวกันที่ด้านท้ายของโถงและเริ่มมีเสียงสวดขึ้น แม่ลืบทานอน ฟังเสียง สวดนั้นสักพักในขณะที่ลูกชายยังคงเช็ดตัวให้ เธอหลับตาลง

4. EXT.สวน.DAY

แม่ลืมตาศั้นขึ้นมา อีกครั้งในโลกที่แปลกตา ท้องฟ้าเป็นสีดำ ใบบไม่เป็นที่ขาว แม่ลุกขึ้น เดินไปรอบๆ แสงอาทิตย์จากท้องฟ้าสีดำส่องได้เป็นประกายมาที่ใบหน้าของแม่ แม่รู้สึกเหมือนมี อะไบบางอย่างผ่านหน้าเธอไป เธอมองตามไปเห็นเป็นปลาหมอสีตัวหนึ่ง แหวกว่ายอยู่กลางอากาศ แม่และปลาหมอสีตัวนั้นต่างจ้องมองกัน

5. INT.ห้องนอนที่บ้าน.DAY

เป็นเวลาเช้า แล้ว บนเตียงที่บ้าน แม่กำลัง นอนหลับอยู่ และปลาหมอสีตัวนั้นก็ยังจ้อง มองแม่ที่หลับอยู่เช่นกัน ใกล้เข้าไป แม่ยังคงหลับตาอยู่(CU ส่วนต่างๆของร่างกายแม่) แม่ค่อยๆ ลืม ตา ภาพใกล้ออกมาปลาหมอสีตัวนั้นหายไปแล้ว

6. INT.หน้าตู้ปลาในบ้าน.DAY

แม่เดินลงบันไดบ้าน มาแบบกะเผลกๆ เดินต่อมาทางตู้ปลาสองชั้น ชั้นบนเต็ม ไปด้วย ตะเพียนทองแปดตัวว่ายวนไปมา แม่ค่อยๆ ก้มลงมาดูตู้ล่างที่ว่างเปล่าเศษผงลอย เคื่องอยู่ในนั้น (Voiceover เสียงหวัยออก เป็นเสียงหมนอุปกรณ้ออกรงวัลครึ่กๆ เลขที่ออกแล้วตัดไป)

7. FOOTAGE

Footage พูดถึงการใช้เงินของแม่

8. INT.บ้าน.NIGHT

ลูกชายมอง ออกนอกหน้าต่างต่างไป เห็นรถแท็กซี่ที่แม่นั่งมาเล่นเข้ามาจอดหน้าบ้าน แม่ เปิดประตูรถลงมาพร้อมกับคนขับ แม่ไปยืนอยู่หลังกระจกประโปรงส่วนคนขับก็หยิบของออก มาวางเรียงไว้ตรงหน้าบ้านจนหมดคันรถ ก่อนลยรถแล่นออกไป เมื่ออยู่คนเดียวแม่ก็เอาของ ที่ซุกไว้ในเสื้อ ออกมาวางรวมกับของที่ซื้อมา แม่มองขึ้นมาจากหน้าต่างต่างจนสบตากับลูกชาย

9. EXT.หน้าบ้าน.NIGHT

แม่สวนปัสสาวะ ใส่เพิ่มเพิสเตรียมออกจากบ้าน ขณะที่แม่แอบออกไปข้างนอก ลูกชาย ที่แอบอยู่ ภายในบ้านก็ตามออกมาเสียงต๊อ๊ก ต๊อ๊ก ต๊อ๊กเป็นจังหวะของไม้เท้าตังขึ้น ตามการเดิน ของแม่ ลูกชายเดินออกมาเกาะรั้วหน้าบ้านมองตามหลังแม่ไป

10. INT.ซูเปอร์มาร์เก็ต.NIGHT

ในซูเปอร์ มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง แม่เดิน เลือกรับของพร้อมกับรถเข็น ในรถเข็น ยังคงเต็มไปด้วยสินค้าต่างๆมากมายจนพูนคัน เธอเดินดูสินค้าไปตามเชลที่เรื่อยๆ พร้อมกับหยิบของเข้ารถเข็น เรื่อยๆ จนกระทั่งเธอ ไปหยิบของอย่างหนึ่งจ้องมองมัน หันไปมองดู ผู้คนรอบข้าง แล้วก็หันกลับมา จ้องมองของในมืออีกครั้งอย่างครุ่นคิด

11. INT.โรงพัก.NIGHT

ที่โต๊ะสอบสวนหลังจากตำรวจพยายามสืบสวนแม่แต่แม่พูด ไม่รู้เรื่องเพราะฤทธิ์ยา นอนหลับ

ตำรวจ

อีกแล้วหรือ ที่มานี่ครั้งที่สามแล้วนะ

แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำรวจก็ไม่รู้จะทำอย่างไรจนกระทั่งลูกชายมาแสดงตัวว่าเป็นลูก ตำรวจบอกให้ลูกเอาเงินมาประกันตัวได้ แต่ลูกก็ไม่รู้จะไปเอาเงินมาจากไหน ลูกหันหน้าไปหาแม่ที่ตอนนี้อยู่ในห้องขัง แต่แม่ได้แต่นั่งเหม่อ เธอมองกลับมายังลูกชายชั่วขณะหนึ่ง แล้วจิตของเธอก็กลับไป ที่ ความว่างเปล่า

12. EXT.หน้าบ้าน.NIGHT

ลูกชายเดินกลับมาที่บ้าน เดินเข้าไปในตัวบ้านแล้วสັกพักก็กลับออกมา เขาลองลืมหัดนอน ตรงที่ที่แม่เคยนอนนั่งตอนตกลงมาดูในท่าตะแคง เขาหลับตาลง

13. INT.ห้องไตเทียม.DAY

แม่นอนลืมหัดในท่า ตะแคงข้าง ในทิศทางที่เหมือนกับเผชิญหน้ากับลูกชาย เสียขยับขา เรียกให้แม่ หันไปหาบอกว่าได้เวลาฟอกเลือดแล้ว พร้อมไหม แม้ว่าพร้อม จากนั้นพยาบาลก็เริ่ม การฟอกเลือดผ่านแขนของแม่ เลือดในสายยางค่อยๆวิ่งจากแขนเข้าไปยังเครื่องไตเทียม ในขณะที่ อีกสายหนึ่งเป็นเลือดค่อยๆวิ่งจากไตเทียมเข้าสู่แขนของแม่

14. FOOTAGE

ล้างแอร์

15.FOOTAGE

หน้าหม่ามี้

การออกแบบภาพในภาพยนตร์

หลังจากที่ได้ศึกษามุมภาพ สี และการเลือกใช้ขนาดเฟรมจากภาพยนตร์ของไฉ่หมิงเฉียง ลักษณะร่วมในภาพยนตร์หลายๆเรื่องก็คือ เขามักจะใช้ขนาดภาพในมุมกว้างและใช้กล้องนิ่งๆแช่ไว้ในระยะเวลานาน โดยข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดภาพยนตร์เรื่องนี้โดยให้ผู้ชมอยู่ในลักษณะของประจักษ์พยานผู้เฝ้าสังเกตการณ์แต่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วม การจัดแสงก็จะเน้นไปในแนวสมจริง จะมีก็แต่ฉากความฝันของแม่เท่านั้นที่ใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วย ฉากในตอนแรกนั้นข้าพเจ้าออกแบบ

ให้เป็นเวลากลางคืน มีเพียงโทรทัศน์ที่เป็นแหล่งกำเนิดแสงในห้องและฉายไปเพียงตัวลูกชายเท่านั้น ส่วนตัวแม่นั้นเกือบจะกลืนหายไปกับความมืด มุมมองอื่นๆในตัวเรื่องก็จะเหมือนกับ

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นแต่กรณีขออนุญาตและต้องขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีคำถาม

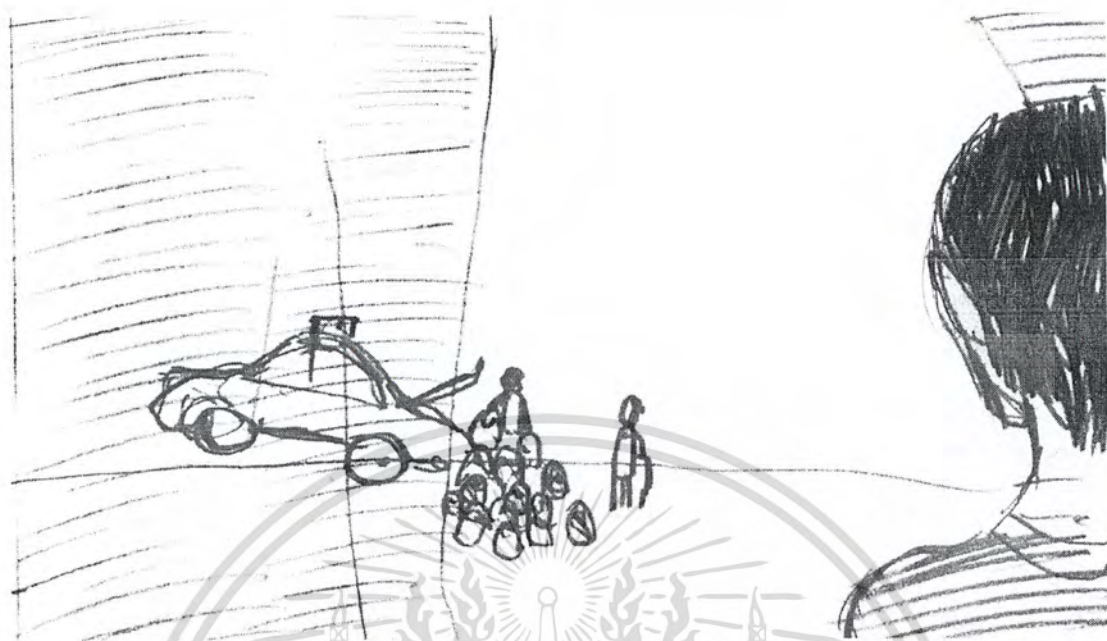
เป็นการสังเกตการณ์ของลูกชายเป็นส่วนใหญ่ และฉากในตอนจบ ลูกชายลงไปนอนตรงที่แม่กระโดดลงมาด้วยหวังจะเข้าใจในตัวแม่ขึ้นมาบ้าง ตัดกลับมาเป็นหน้าแม่ผู้กำลังรอฟอกไต สลับบทบาทให้แม่เป็นผู้เฝ้าดูลูกชายบ้าง เหมือนที่เขาหวังไว้สักครั้ง

ภาพที่ 7 การออกแบบจากตอนเริ่มเรื่องก่อนแม่กระโดดกระเบียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 8 Point of View ของลูกชายมองแม่จากกระเบียด
 ไม่วากรรมใดๆ ทั้งสิ้น ออกทงห้ามมีเหตุดแปลงเนื้อหาและตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ลูกชายสังเกตการณ์แม่ที่ซื้อของจณล้นคันรถ

ภาพที่ 10 ลูกชายลองมานอนตรงที่ที่แม่กระโดดลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 แม่กำลังนอนรอการฟอกไต ทิศทางของสายคาแม่เหมือนมองลูกชายอยู่

การออกแบบฉากพื้นของแม่

ใช้เทคนิคการถ่ายภาพเคลื่อนไหวแบบ Infrared เข้าช่วย เพราะตามตัวบทแล้วในขณะที่อยู่ในภาพพื้น แม่จะยังอยู่ในฤทธิ์ของยานอนหลับ เพื่อที่จะให้รู้สึกถึงความแตกต่าง รวมทั้งได้ Visual ที่ครอบคลุมถึงภาวะพื้นเหนือจริง แผลกตา เส่ร้าสร้อย ซึ่งภาพที่ใช้เทคนิค Infrared ให้ผลได้ตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะป็นทิวทัศน์หรือภาพบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 12 ภาพในฉากพื้นถ่ายทำด้วยเทคนิค Infrared
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการสร้าง

ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

นักแสดง

ตัวละคร คือองค์ประกอบสำคัญของภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็แล้วแต่ เพราะว่าตัวละคร เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนพาผู้ชมให้ไหลลื่นไปกับเรื่องราวและเหตุการณ์ภาพยนตร์ โดยตัวละครที่สำคัญในภาพยนตร์ของเรามีสองตัวด้วยกันคือแม่และลูกชาย เราคัดเลือกนักแสดง ที่มีประสบการณ์ทางการแสดงมาแล้ว โดยนักแสดงที่มารับบทบาทแม่นั้นเป็นนักแสดงละครเวที ที่เราเคยร่วมงานด้วยคอนไปช่วยงานรุ่นพี่และได้เห็นฝีมือกันมาก่อน ส่วนนักแสดงที่มาเล่นเป็น ลูก เคยมีประสบการณ์การแสดงภาพยนตร์จากเรื่อง “หนีตามกาลิเลโอ” และซีรีส์ชุด “บันทึกกรรม” เพราะบุคคลเหล่านี้จะมีความเข้าใจในระบบการทำงานของกองถ่ายเป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นปัญหา เฉพาะหน้าต่างๆ การล่าช้าของตัวทีมงาน และปัญหาเล็กๆน้อยๆของผู้กำกับที่เล็ดรอดเกิดขึ้นได้ นอกเหนือจากที่เตรียมไว้ โดยไม่โวยวายหรืออารมณ์เสียระหว่างการทำงาน

เนื่องจากนักแสดงมีธุรกิจส่วนตัวและเป็นนักแสดงละครเวทีอาชีพต้องใช้เวลาในการ ซ้อมมากทำให้ไม่สะดวกในการจัดทำ Workshop เราจึงใช้วิธีเข้าไปหานักแสดงถึงที่ รวมไปถึงการ ติดต่อสื่อสารกันผ่านโทรศัพท์และ Social Network อย่าง Facebook ด้วย เราจะเน้นการพูดคุยเพื่อ ความเข้าใจ ที่ตรงกันมากขึ้นโดยใช้การเล่าประสบการณ์ของเราให้ฟังผ่านมุมมองของตนเองและ ของพ่อแม่ ในส่วนของตัวละครแม่เราใช้วิธีส่งคลิป Footage บางส่วนให้ชมเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจ สภาพทางอารมณ์และคาแรคเตอร์มากขึ้น นักแสดงทั้งสองคนไม่เคยเจอหน้ากันมาก่อนจนกระทั่ง วันแสดงจริงวันแรกเพื่อให้ได้ความรู้สึกไม่คุ้นเคยกัน โดยเรียงการถ่ายทำในฉากที่ต้องการอารมณ์ ของความไม่คุ้นเคยมาถ่ายทำในวันแรก และฉากที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นไว้ในวันที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 นักแสดงผู้รับบทแม่ ฉัฐญา นาคะเวช

ภาพที่ 14 นักแสดงผู้รับบทลูกชาย กัณฑ์ ชูณหวัดร์ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้า

เพราะแม่ของเรามีปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบสาวะ จำเป็นต้องใช้ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ ตลอดเวลาในชีวิตประจำวันแม่ของเราจึงใส่ชุดคลุมท้องเพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนผ้าอ้อม ชุดที่นำมาให้นักแสดงใส่เป็นชุดที่ใช้อยู่จริง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครของแม่ที่เป็นนักแสดงและแม่จริงในส่วนที่เป็นสารคดี ส่วนลูกชายเป็นเสื้อยืด กางเกงยีนส์ และชุดอยู่บ้านเสื้อยืดกางเกงขาสั้นธรรมดา ซึ่งนักแสดงนำมาเองส่วนหนึ่งและเป็นของเราอีกส่วนหนึ่ง โดยไม่มีการล่องล่่วงหน้า ใช้วิธีการนำไปเพื่อ 3 ชุดสำหรับแต่ละตัวละครแล้วเลือกใช้อาหน้ำกองเลย

สถานที่

ในการขอสถานที่เป็นปัญหาหลักที่เราปวดหัวมากที่สุดในฐานะที่เป็นทั้งผู้อำนวยการผลิตและผู้กำกับ โดยสถานที่ถ่ายทำที่เลือกใช้มีดังนี้

1. สถานีตำรวจสามเสน
2. ห้องพักผู้ป่วยอายุรกรรมหญิงชั้น 14 วชิรพยาบาล กรุงเทพฯ
3. สวนวชิรเบญจทัศ
4. ทาวน์เฮาส์ในซอยอ่อนนุช 44
5. สหกรณ์กรุงเทพ สาขา เอกมัย

เนื่องจาก 3 ใน 5 ของสถานที่ถ่ายทำเป็นหน่วยงานของรัฐเพราะฉะนั้นการขออนุญาตต้องทำตั้งแต่เนิ่นๆ ซึ่งก็ขอได้ไม่มีปัญหาอะไร โดยเฉพาะสวนวชิรเบญจทัศที่ของ่ายมากสามารถอนุมัติได้ทันทีที่ได้รับใบอนุญาตที่ สถานีตำรวจสามเสนก็เช่นกัน อนุมัติให้ถ่ายได้โดยง่าย แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องไม่ติดชื่อของสถานีตำรวจเข้าไปในภาพยนตร์ ที่มีปัญหาที่สุดเห็นจะเป็น วชิรพยาบาลเพราะเป็นองค์กรใหญ่ ต้องเดินเรื่องจากส่วนกลาง ไปส่วนย่อยผ่านคนอีกหลายคน แต่สุดท้ายก็ผ่านไปด้วยดี ส่วนของการขอใช้สถานที่ของเอกชนก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะทาวน์เฮาส์ ที่ใช้ถ่ายทำก็เป็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ให้การสนับสนุนอย่างดีมาก ๆ และการขอสหกรณ์กรุงเทพ ก็ผ่านอย่างรวดเร็ว เพราะผู้จัดการสาขาเป็นคนอริยาสัจดีและอยากสนับสนุนเมื่อเราได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับหนังว่าจะทำเกี่ยวกับเรื่องแม่ โดยใช้เวลาในการขอสถานที่รวมทั้งหมดประมาณ 2 เดือน ตั้งแต่ต้นเดือนมกราคมไปจนถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์

กำกับศิลป์

เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีงบมากนัก เราจึงเลือกสถานที่ถ่ายทำที่สามารถใช้ถ่ายในสถานที่จริงได้เลย อุปกรณ์ประกอบฉากก็ใช้ของในพื้นที่จะมีก็แต่ฉากที่ถ่ายทำในทาวน์เฮาส์ที่ต้องย้าย ของบางส่วนออกจากบริเวณที่ใช้ถ่ายทำบ้างเท่านั้น ที่เหลือก็คือการเลือกใส่หรือคัดออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้
หากวัตถุที่อยู่ในแฟรมเกิดการ โศด ไม่เข้าพวก อย่างของประกอบฉากที่มีสีสันเกินไป เป็นต้น
ไม่วางกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับภาพ

เราเลือกออกแบบโทนและอารมณ์ของแต่ละฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วยตัวเองก่อน หลังจากเข้าไปสำรวจสถานที่ถ่ายทำหลายครั้งและได้ถ่ายภาพเฟรมที่สนใจไว้ด้วย และขั้นตอนต่อมาได้ให้ รุ่นพี่ผู้ทำหน้าที่ผู้กำกับภาพช่วยในการวางเฟรมอีกทีในวันถ่ายทำจริงหน้ากอง ซึ่งจากการเปิดรับ ความคิดใหม่ๆจากรุ่นพี่ทำให้ได้เฟรมที่น่าสนใจเกิดขึ้นอีกหลายเฟรมในระหว่างการถ่ายทำ มีการ เลื่อนเส้นแบ่งของส่วนที่เป็นสารคดีและส่วนที่เซตถ่ายด้วยการใช้ลักษณะของเทคนิคการถ่าย คือในบางตอนของส่วนที่เป็นสารคดีก็ใช้การถ่ายด้วยมุมกล้องที่ประณีต ในขณะที่เดียวกัน ส่วนที่เซตถ่ายบางฉากก็ถ่ายทำในเลียนแบบสารคดีเช่นกัน ซึ่งเป็นการทำงานที่สดและค่อนข้างมีเสน่ห์ต่อเราอย่างมาก และถือเป็นการทดลองที่น่าสนใจเพราะหากมัน ไม่เวิร์คจริงก็สามารถกลับไปใช้เฟรมที่เราคิดสำรองไว้ก่อนหน้าได้อยู่ การใช้แสงในภาพยนตร์เรื่องนี้ค่อนข้างทำได้จำกัดเพราะส่วนใหญ่เป็นสถานที่สาธารณะ การถ่ายทำต้องเป็นไปอย่างสงบเสียงมเงียบมตัวที่สุดจะเอิกเกริกไม่ได้ ส่วนใหญ่จึงใช้แสงในพื้นที่จริงเลยไม่ว่าจะเป็นแสงหน้าต่างของห้องในโรงพยาบาล หรือ แสงนีออนจาก ซูเปอร์มาร์เกต

อุปกรณ์กล้อง

เราเลือกใช้กล้อง DSLR ในการถ่ายทำเพราะสามารถเลือกเปลี่ยนเลนส์ได้ โดยกล้องรุ่นที่ใช้คือ 5DMKII ที่มีความสามารถในการถ่ายทำในที่แสงต่ำได้ดี นอกจากนี้ก็มีอุปกรณ์พิเศษที่ใช้ในการถ่ายทำด้วยคือกล้อง GF1 ที่ดัดแปลงให้สามารถรับแสงในช่วงอินฟราเรดได้ด้วย

ภาพที่ 15 กล้อง Panasonic GF1 ที่ดัดแปลงให้รับแสงช่วงอินฟราเรดได้

เสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม การนำข้อความนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

มีการใช้ระบบในการอัดเสียงทั้ง Single System และ Double System คือใช้จากทั้ง ไมค์ในตัวกล้องเลขและอัดแยกต่างหาก โดยเราเลือกใช้ Zoom H1 Recorder ในการอัดเสียงแยก

ขั้นตอนการถ่ายทำ

ขั้นตอนการถ่ายทำเราแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

1. การถ่ายทำในส่วนสารคดี หนึ่งเรื่องนี้เราเปิดกล้องถ่ายทำครั้งแรกวันที่ 9 กันยายน 2553 ซึ่งเป็นวันเกิดของแม่ เราถ่ายตัวเองนั่งมอเตอร์ไซค์จากปากซอยเข้าไปหาแม่เราที่บ้าน ซึ่งวันนี้แม่ดีใจมากที่เรากลับไปเพราะเราไม่ค่อยได้กลับบ้าน จะอยู่แต่หอ เดือนกลับครึ่งสองเดือนกลับครึ่ง หลังจากการถ่ายครั้งแรกในวันนั้นเราก็กลับบ้านอีกเป็นระยะเพื่อเก็บฟุตเทจไปเรื่อยๆ สิ้นสุดเราก็ประมาณปลายเดือนกุมภาพันธ์ก่อนจะเริ่มจัดการถ่ายส่วนที่เป็นส่วนเล่าเรื่อง ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนมีนาคม

ภาพที่ 16 ภาพสารคดีจากที่บ้าน

2. การถ่ายทำในส่วนเล่าเรื่อง มีการถ่ายทำทั้งหมดสองวัน

2.1 วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2554 วันนี้มีการถ่ายทำทั้งหมด 2 ฉากใน 2 สถานที่ คือ ห้องพักใน โรงพยาบาลและที่สถานีตำรวจซึ่งอยู่ตรงข้ามกัน โดยการทำงานเริ่มต้นในช่วงเช้าเวลา 11 นาฬิกา เราพร้อมกับพี่แซมปี ตากล้องและพี่พงศ์ ผู้ช่วยผู้กำกับนัดเจอกันที่มหาวิทยาลัยเพื่อข้มของ หลังจากทานอาหารกลางวันกันก็ออกเดินทางมาถึงที่โรงพยาบาลเวลาประมาณบ่ายโมงเกือบ บ่ายสอง

น้องกัน นักแสดงที่เล่นเป็นลูกชายมาก่อนข้างเรื่อก็เลยพาขึ้นไปพร้อมกันบริเวณ สถานที่ถ่ายทำ พอไปถึงชั้น 14 แผนกอายุรกรรมหญิงก็พบกับปัญหาคือว่าใบขออนุญาตที่เราส่งมาไว้ใช้ไม่ได้ เป็นเพราะความผิดพลาดของการสื่อสารจากตัวเราเอง เพราะมีครั้งหนึ่งที่เรต้องแก้ เอกสาร แล้วก็ขอพี่พยาบาลที่เป็นคนรับเรื่องไว้ว่าขอส่งเอกสารมาอีกครั้งทางอีเมล ซึ่งพี่เขาบอกว่า

ได้แต่ไม่ได้บอกเราว่าวันจริงต้องนำเอกสารตัวจริงมาด้วย และยังบอกอีกว่าในอีเมลที่เราส่งไปไม่มี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวันเวสสำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่เชิงพาณิชย์ การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสาร ซึ่งแท้ที่จริงแล้วพี่พยาบาลคนนั้นเปิดดูไฟล์แนบในอีเมลไม่เป็นทำให้ไม่เห็นเอกสารที่เราส่งไปให้ดู แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์แพทย์ที่มีอำนาจก็อนุโลมให้เราถ่ายได้

เกมส์ ตากล้องภาพนิ่งมาถึงประมาณสองโมงครึ่ง พี่อู๋ นักแสดงที่เล่นเป็นแม่มาถึงประมาณสามโมง ก็ขอยืมชุดผู้ป่วย ลงมาซื้อข้าวกล่อง และยืมไม้ค้ำหัดเดินไปประกอบฉาก โคนบ่นเล็กน้อยเพราะเราไม่ได้ บอกล่วงหน้าว่าใช้อะไรบ้าง เป็นความประมาทของเราเองว่ามันคงมีอยู่แล้วในบริเวณนั้น ซึ่งที่จริง แล้วการทำงานกับหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องมีเอกสารระบุให้ชัดเจนและรัดกุมตลอดเวลา แต่พอเริ่มถ่ายทำได้ก็ไม่มีปัญหาอะไร จากนั้นเป็นฉากที่แม่ตื่นขึ้นมาในห้องพักคนไข้และพบว่าขาตัวเองไม่สามารถเดินได้เหมือนเดิมแล้ว โดยมีลูกชายมาเฝ้าไข้อยู่ในห้องพัก ซึ่งก็ถ่ายได้อย่างราบรื่นจนแสงหมดประมาณ 6 โมงเย็น

ใช้เวลาเก็บของและเคลื่อนขนวนประมาณครึ่งชั่วโมง ก็มาถึงร้านข้าวฝั่งตรงข้ามโรงพยาบาลใกล้ๆกับสถานีตำรวจสามเสนสถานที่ถ่ายทำต่อไป มาถึงสถานีตำรวจประมาณ 1 ทุ่ม ติดต่อประสานงานเซตไฟเริ่มถ่ายประมาณ 1 ทุ่มครึ่ง โดยใน ระหว่างนี้เราทดลองใช้วิธีการกำกับโดยโทรศัพท์หาคุณแม่และเล่าเหตุการณ์จริงจากปากคุณแม่ให้พี่อู๋ นักแสดง ได้ฟังเดี๋ยวนั้นเลย เป็นฉากที่หลังจากแม่ขโมยของในซูเปอร์มาร์เก็ตแล้วถูกส่งตัวมา ที่โรงพักแล้วลูกชายพยายามนำเอกสารมาช่วยแม่ ปัญหาของฉากนี้มีอยู่ว่าพี่ที่เล่นเป็นตำรวจเล่นแฉ่งมาก ด้วยความที่ไม่เคยเจอกล้องมาก่อนจึงทำให้เกร็ง เราเลยตัดสินใจในทันทีว่าฉากนี้จะไม่ ใช้เสียงจริง และดำเนินการถ่ายต่อไปเรื่อยๆ แล้วเสร็จประมาณ 4 ทุ่ม เก็บของและแยกย้ายกันกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 17 ภาพการถ่ายทำในห้องพักผู้ป่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 ภาพการถ่ายทำในสถานีดำรวจ

2.2 วันที่ 1 มีนาคม 2554 เป็นการถ่ายทำวันสุดท้ายของภาพยนตร์ ถ่ายกันสามสถานที่ด้วยกันเริ่มต้นนัดกองเวลาบ่าย โมงตรงที่สวนรถไฟ แต่ติดปัญหาการจราจรทำให้นักแสดงล่าช้า กว่าจะได้เริ่มถ่ายจริงๆก็เวลาบ่าย 2 โมงครึ่ง มีทีมงานทั้งหมด 3 คนคือตัวผู้กำกับ พี่อู่นักแสดงหญิง และพี่พงษ์ ผู้ช่วยผู้กำกับที่รับหน้าที่ตากล้องจำเป็นผลัดกับเรา

ฉากนี้เป็นฉากในความฝันการถ่ายทำไม่ยากอะไรนอกจากต้อง คอยจัดเฟรมหลบคนและเหล่าจักรยานที่ขี่ผ่านไปมา ถ่ายไปอย่างราบรื่นถึงประมาณ 3 โมงครึ่ง ก็เคลื่อนตัวย้ายออกจากสวนรถไฟผ่านการจราจรอันติดขัดไปยังทาวน์เฮาส์ในซอยอ่อนนุช 44 โดยมีทีมงานคนอื่นรออยู่แล้วคือพี่แชมป์ ตากล้อง พี่โซ พี่วย พี่ร์ส ฝ่ายศิลป์ และน้องกันนักแสดง เนื่องจากเวลาช้ากว่าที่คิดไว้เราจึงเร่งมือถ่ายทำก่อนสองฉาก คือฉากให้อาหารนกที่ศาลาฟ้า และฉากทานข้าวในห้องอาหารข้างล่างอย่างเร่งรีบ โดยใช้แสงธรรมชาติในการถ่ายทำ

ถ่ายเสร็จประมาณ 6 โมงเย็นก็รีบเดินทางออกไปที่ร้านสหกรณ์ กรุงเทพมหานครสาขาเอกมัย ซึ่งจากการจราจรที่ติดขัดจึงตัดสินใจเลือกนั่งรถแท็กซี่ไปต่อรถไฟฟ้า ถึงที่ห้างสหกรณ์ประมาณ 1 ทุ่มตรงก็ต้องเร่งมือถ่ายทำเพราะ ห้างสหกรณ์มีเวลาให้ได้ถึงสองทุ่มเท่านั้นเพราะต้องเตรียมการเก็บของปิดให้บริการเวลาสองทุ่มครึ่ง ซึ่งการถ่ายทำที่ราบรื่นดีไม่มีปัญหาเสร็จอย่างรวดเร็วใช้เวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง จากนั้นก็กลับมา ถ่ายฉากที่บ้านต่อซึ่งมีฉากหนึ่งที่แม่จะนั่งแท็กซี่กลับบ้านเข้ามาในบ้านและจำเป็นต้องใช้รถแท็กซี่เข้า ฉาก เราซึ่งไม่ได้ติดต่อกับโซเฟอร์แท็กซี่ไว้ล่วงหน้าจึงลองชวนพี่โซเฟอร์แท็กซี่คนที่นั่งกลับมาร่วมงานกันสักครั้ง ซึ่งพี่แท็กซี่สนใจร่วมงานกับเราแลกกับค่าล่วงเวลาเล็กน้อย เมื่อกลับมาถึงทาวน์เฮาส์จึงได้เร่งมือเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากนำตุ๊กตาจากสหกรณ์มาบรรจุของให้เหมือนชื่อของมาจำนวนมากแล้วนำไปไว้ที่กระโปรงหลัง แล้วจึงถ่ายทำ

ฉากอื่นๆต่อ คือฉากลูกกลับบ้านที่บ้านหลังจากไปโรงพัก ฉากแม่กระโดดตึกตอนต้นเรื่อง ฉากแม่เฒ่า
เฒ่ากรณิใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตรียมตัวออกไป นอกบ้าน ซึ่งทั้งหมดแล้วเสร็จประมาณตี 1 ก็แยกย้ายกันกลับที่พัก หลังจากนั้นเราถึงฝั่งรู้ว่าวันนี้ไม่ได้ซื้อข้าวทอง มีแต่ขนมล้วนๆ

ภาพที่ 19 ภาพการถ่ายทำในทาวน์เฮาส์

ภาพที่ 20 ภาพการถ่ายทำในซูเปอร์มาร์เก็ต

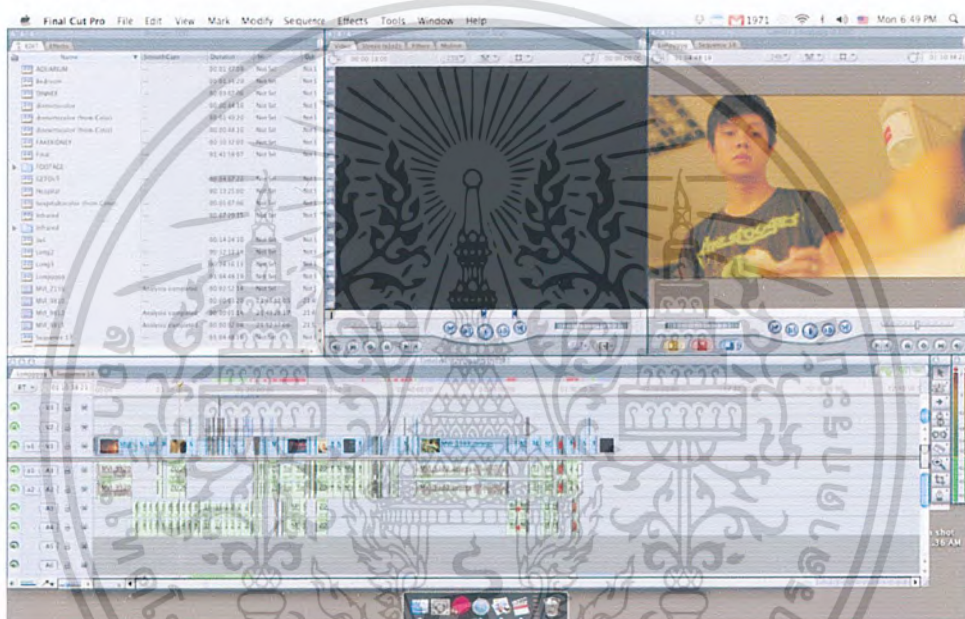
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เราเป็นผู้ตัดต่อด้วยตัวเองผ่านโปรแกรมชุด Final Cut Studio ของบริษัท Apple ทำเทคนิคพิเศษด้วยโปรแกรม Boujou และ After Effect และทำการปรับสีในขั้นตอนสุดท้าย ด้วยโปรแกรม Color ในชุด Final Cut Studio

การตัดต่อภาพยนตร์

เราทำการตัดต่อตาม โครงเรื่องที่วางไว้จากตัวบทภาพยนตร์ ซึ่งเราทำงานแบบไม่จด Camera Report เพราะยังไม่เรารู้สึกทุกจุดที่เจออยู่ดี เพราะบางทีเทคนิคที่คิดว่าจะใช้ไม่ได้กลับดีกว่าเทคนิคที่คิดไว้ดีที่สุดในที่สุดแล้ว ซึ่งหลังจากนำจุดที่เจอทั้งหมดวางตาม โครงเรื่องแล้วก็ใช้เวลาของการคิดจังหวะ

เลือกตัดหัวตัดท้ายของแต่ละคลิปจนถึงช่วงที่เราพอใจ ใช้เวลาค่อนข้างนานเพราะหนังของเราใช้การแช่ภาพเยอะ จะใช้เวลานานเพราะการ Playback ตรวจสอบความพอใจ ซึ่งในส่วนของการใช้ชอตเราใช้ชอตค่อนข้างน้อย ไม่เปลี่ยนแปลงคัทหากไม่จำเป็นเพราะจังหวะของหนังเรค่อนข้างนิ่งและมีอารมณ์ของความอ้อยอิ่งอยู่เยอะ ซึ่งเราต้องการให้ผู้ชมอยู่กับบรรยากาศไปกับในหนัง หลังจากนั้นจึงเลือกฟุตเตจสารคดีที่ถ่ายที่บ้านมาลงร่วมกับตัวเส้นเรื่อง โดยให้มีความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างส่วนที่เป็นสารคดีและส่วนที่เซตถ่าย

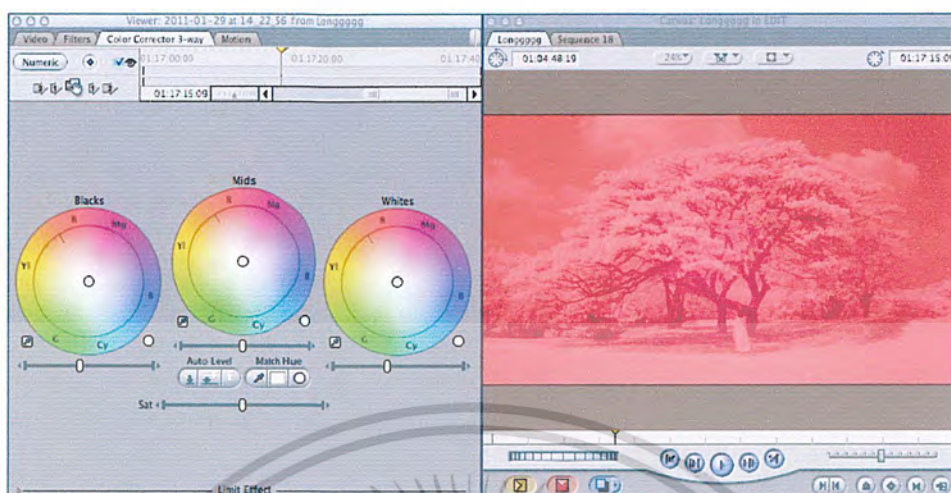
ภาพที่ 21 การตัดต่อใน โปรแกรม Final Cut Pro

การทำเทคนิคพิเศษ

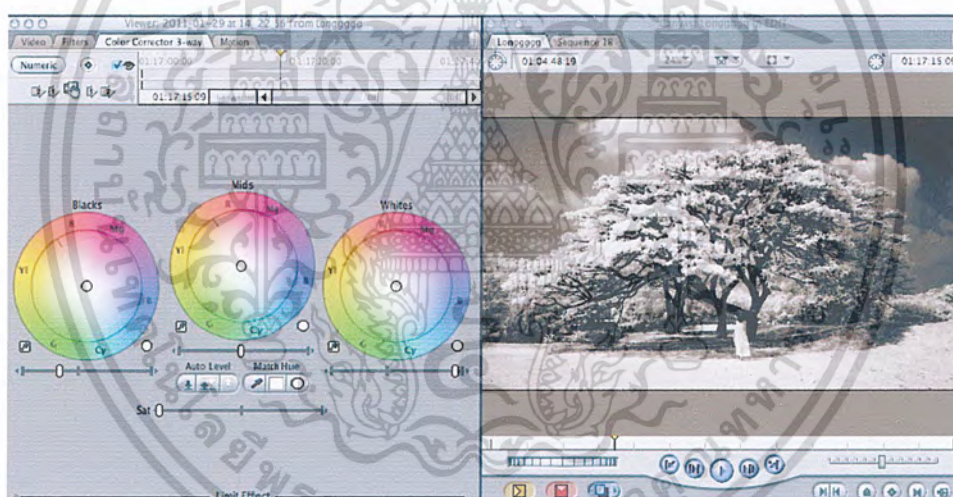
มีสามขั้นตอนหลัก คือ

1. การแก้สีฟุตเตจที่ได้จากกล้องอินฟราเรด เราใช้ปลั๊กอินสำหรับการแก้สี โดยตรงจากในตัวโปรแกรม Final Cut Pro เลยในการทำภาพจากกล้องที่มีสีออกแดงให้กลายเป็นภาพขาวดำ มีการเร่งส่วนมืดส่วนสว่างของแสงเข้าช่วยด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 ฟุตเตจที่ได้จากกล้องอินฟราเรดโดยยังไม่ได้ผ่านการปรับสี

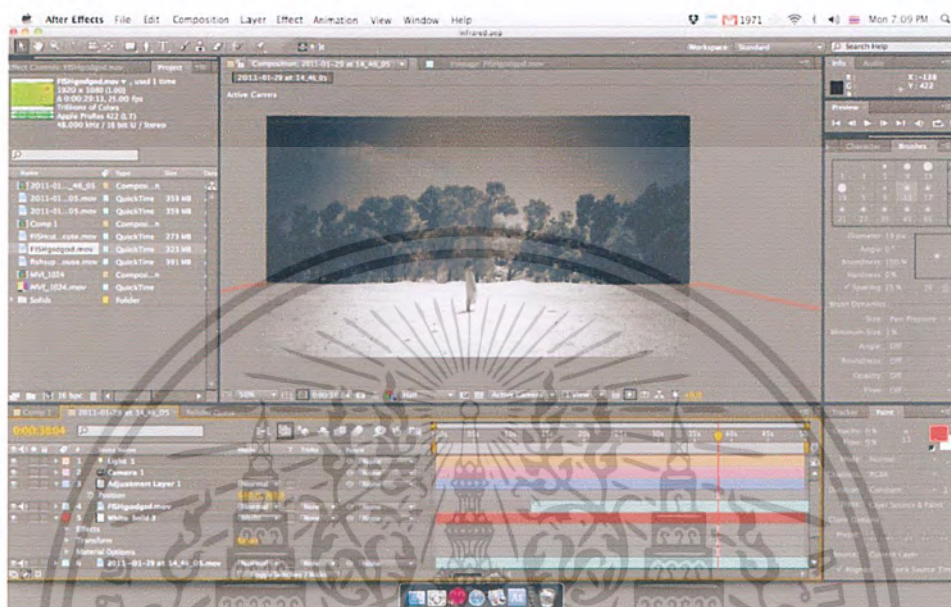
ภาพที่ 23 ฟุตเตจที่ได้จากกล้องอินฟราเรดที่ผ่านการปรับสีแล้ว

2. การถ่ายปลายทางอินฟราเรดในฉาก Green Screen โดยถ่ายทำแบบบ้านๆที่บ้านด้วยอุปกรณ์บ้านๆ คือตู้ปลา กระดาษสี 2 หน้าสีเขียว (แผ่นละ 5 บาท) ไฟลีโน 2 ดวง ไฟนีออนในบ้าน และราวตากผ้า เพื่อชิงฉากหลัง ซึ่งฟุตเตจที่ได้มานำไปใช้ด้วยกัน 2 ฉากคือ

2.1 ฉากปลายทางอินฟราเรดในฉากความฝัน เริ่มต้นด้วยการนำฟุตเตจจากกล้องอินฟราเรดมาทำให้เป็นภาพขาวดำ แล้วทำขอบดำด้วยเทคนิคการ Mask เพื่อให้ตรงกลางเด่นขึ้น Mask คนขี่ จักรยานผ่านระหว่างถ่ายทำ จากนั้นนำฟุตเตจปลายทางอินฟราเรดที่ถ่ายทำในเทคนิค Green Screen

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีผู้ใดฝ่าฝืนจะดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

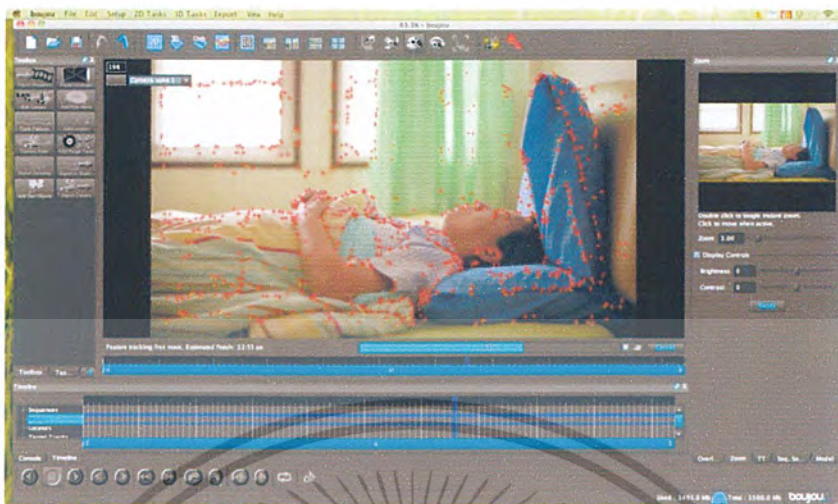
มาคีย์ สีเขียวออกด้วยปลั๊กอิน Key Light จากนั้นนำปลาที่ว่ายอยู่เฉยๆมาขยับให้ดูเหมือนค่อยๆว่ายเข้ามาหาตัวละครแม่

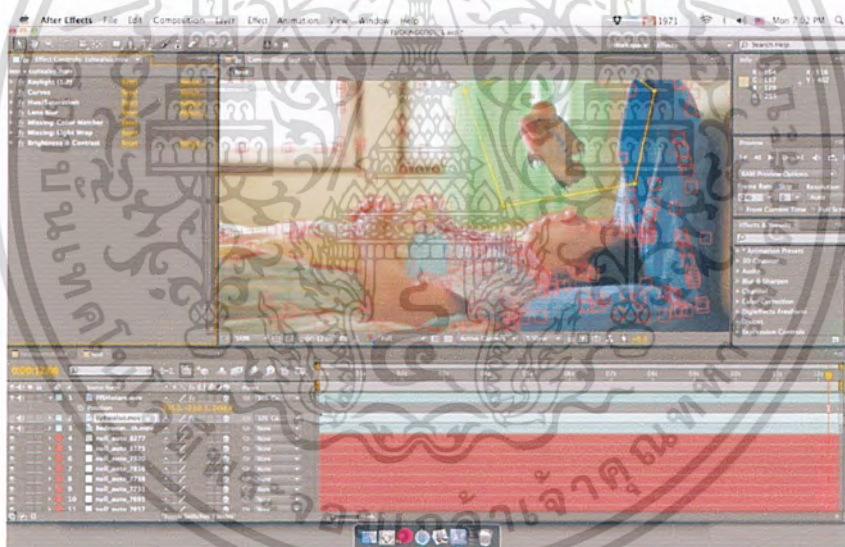
ภาพที่ 24 การทำงานในโปรแกรม Adobe After Effects CS5

2.2 ฉากปลาหมอในห้องนอน เริ่มต้นจากการนำฟุตเตจแม่นอนในห้องนอน ที่ถ่ายทำ โดยไม่ใช่ขาตั้งกล้อง ไปเข้าโปรแกรม Boujou เพื่อจำลองค่าการสั่นของกล้อง แล้วนำ มาใช้กับ ฟุตเตจปลาอีกทีใน After Effect ให้ฟุตเตจของปลาเคลื่อนไปตามกล้องที่สั่นไหวจริงๆ เหมือน กับฟุตเตจที่นำไปคำนวณ ทั้งนี้ใช้ปลั๊กอิน Key Light ตัวเดียวกันในการเจาะฉากสีเขียวออกและใช้ปลั๊กอิน Colorista ในการปรับสีให้เข้ากับตัวฟุตเตจคุณแม่ในห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 การทำงานใน โปรแกรม Boujou

ภาพที่ 26 การทำงานใน โปรแกรม Adobe After Effects CS5

3. การแก้สีส่วนอื่นๆของภาพยนตร์ ทำในโปรแกรม Color โดยปรับสีเน้นไปที่ความสมจริงจะไม่ปรับสีให้ต่างไปจาก Footage มากเพราะสีที่ได้มาก่อนข้างเป็นที่พอใจอยู่แล้วเพราะ อยากให้ได้ความรู้สึกในรูปแบบที่ดิบและใกล้เคียงกับสารคดี ส่วนที่แก้จะเป็นความมืดหรือสว่าง ที่มีมากเกินไป และปรับสีให้มีความอึมครึมมากขึ้นให้เกิดความราบรื่นในการรับชม ไม่

เกิดความ รู้สึกสะดุดระหว่างรับชม ทั้งนี้ก็ลอง DSLR มีความละเอียดสูงกว่ากล้อง DV มากเกือบ 3 เท่า ทำให้ความสามารถในการนำมาปรับสีต่างจากกล้อง DV ชนิดที่ต่างกัน ไม่เห็นฝุ่นที่เดียว

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เรารู้สึกเต็มทีและพอใจที่สุดในชีวิตนักศึกษาภาพยนตร์ อาจเป็นเพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นงานส่วนตัวอย่างแท้จริง และเป็นการทำงานที่ปราศจากปัญหาครอบครัวที่กำลังประสบที่ถึงแม้ปัญหาจะไม่ได้หายไปแต่อย่างน้อยเราก็ได้ตะโกนสิ่งที่อยู่ในใจออกมา

อุปสรรคระหว่างการถ่ายทำ

ปัญหาระหว่างการเขียนบทภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนหนึ่งนำมาจาก เรื่องจริงของครอบครัว การเลือกตอนที่เอามาแนะนำเสนอเป็นเรื่องละเอียดอ่อนต่อทั้งตัวเราที่เป็นคน ทำและคนในครอบครัวจึงต้องระวังให้มากๆ การเขียนบทในเรื่องนี้ของเราไม่ได้ลงลึกอะไรมาก เป็นแค่การวางเหตุการณ์แบบคร่าวๆและหลวมๆ ดังนั้นสิ่งที่ผู้กำกับต้องทำก็คือชัดเจนกับภาพที่ต้องการให้มากๆ เพราะในเมื่อเลือกที่จะทำงานด้วยวิธีนี้แล้ว จะไม่มีทีมงานคนไหนเห็นภาพชัดเท่าเราอีกเลย ซึ่งนั่นหนึ่งก็นับเป็นความเสี่ยงที่จะทำให้กองถ่ายล้มเหลวหากเรามีสติและระบบจัดการที่ไม่ดีพอ

ปัญหาเรื่องสถานที่

ควรเผื่อเวลาขอสถานที่ให้มากกว่า จะได้สถานที่ครบเราดำเนินเรื่องขอเป็นเวลากว่าสองเดือน และเป็นข้อสำคัญที่ต้องระบุให้ชัดเจนว่าเราต้องการขอความอนุเคราะห์อะไรบ้าง อย่าลืมใช้เอกสารตัวจริงทุกครั้ง อย่างซูเปอร์มาร์เกต ในตอนแรกเราขอเป็นพวกห้างใหญ่ๆ อย่างบิ๊กซี หรือฟู๊ดแลนด์ แต่เขาก็ไม่ให้ใช้เพราะ ไม่มีคนว่างมาคอยดูแลระหว่างการทำ ถึงเราจะยืนยันว่าเราใช้อุปกรณ์แค่กล้อง DSLR ในการถ่ายทำและไม่มีกรงไฟใดๆก็ยังไม่ให้ใช้จนสุดท้ายมาได้ที่สหกรณ์กรุงเทพ สาขาเอกมัยซึ่งเป็นองค์กรขนาดเล็กกว่า ซึ่งในตอนแรกทางผู้จัดการก็บอกว่าต้องรายงานไปที่ศูนย์ ใหญ่ก่อนเช่นกัน แต่หากเราวางตัวในลักษณะมอบน้อมและให้เกียรติเขาในฐานะผู้ใหญ่ จีบทางให้ ได้ว่าเขาขอคนที่แสดงออกในลักษณะไหนเราก็จะได้สิ่งที่เราต้องการไม่ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างกับการติดต่อ เจ้าหน้าที่ในองค์กรรัฐอย่าง โรงพยาบาลที่เป็นองค์กรใหญ่ทุกคนมีหน้าที่ของตัวเองที่ต้องรับผิดชอบ และจะไม่ก้าวข้ามหน้าที่ของกันและกัน อย่างตอนที่เรขอใช้สถานที่ไปหนังสือถูกโอนอำนาจไปให้ที่แผนกนิติเวชได้ยังไงก็ไม่รู้ และที่พยาบาลที่เป็นคนรับผิดชอบก็ไม่ได้ดูแลเรื่องสถานที่โดยตรงและมีภาระงานอื่นต้องทำ แต่สุดท้ายก็ช่วยจนได้ถ่ายทำ เพราะฉะนั้นจุดสำคัญในการติดต่อในนามนักศึกษาคือความพร้อมของเอกสารและต้องมีความอ่อนน้อมเป็นสำคัญ ให้พี่ระลึกไว้ว่างานที่จะสำเร็จรออยู่ตรงหน้าและมีค่ากว่าคำพูดเล็กน้อยที่จะมาบั่นทอนจิตใจ ควรฝึกฝนความสามารถในการรีไซเคิลขยะทางคำพูดให้กลายเป็นแรงขับเคลื่อนในการทำงาน

ปัญหาเรื่องนักแสดง

เป็น โชคดีของเราที่ได้นักแสดงที่มีความเป็นมืออาชีพสูงมาก ถึงเราจะถ่ายเล็กกองดึกก็ไม่ว่าไม่ไว้วางใจและมาช่วยเราด้วยใจ อย่างที่นักแสดงหญิงมาเล่นให้เราแบบไม่คิดเงิน จะให้ค่ารถยังไม่ยอมรับ ส่วนน้องกันเราต้องติดต่อผ่านต้นสังกัดคือบริษัทนาดาวซึ่งทั้งสองคนเคยผ่านประสบการณ์การแสดงมาแล้ว รู้ว่าจะมีการทำงานยังไงและพร้อมในการทำงานอยู่เสมอทุกครั้ง ที่เรียกเข้าฉาก

ปัญหาเรื่องการค้ากับ

ปัญหาใหญ่ที่สุดคือเรารวมศูนย์งานทุกอย่างไว้ที่เราคนเดียว อาจจะเพราะคิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวด้วยเราเลยคิดวางแผนและออกแบบภาพยนตร์ เรารู้ตัวว่าส่วน ที่เป็นปัญหาคับเรามากที่สุดและเรากลับเมื่อถึงเวลาที่ต้องทำมากที่สุดคือการการค้ากับนักแสดงซึ่งครั้งนี้เราเต็มที่และค่อนข้างชัดเจนว่าในฉากไหนเราต้องการอารมณ์ไหนเรารู้สึกตัวว่าเราบริฟนักแสดงได้ดีกว่าที่เคยทำถึงแม้ว่าผลลัพธ์จะออกมาไม่ได้กำกับดีที่สุดแต่เราดีใจ ที่เราก้าวข้ามตัวเองไปได้อีกขั้นหนึ่งแล้ว

มีคำกล่าวที่ว่าระหว่งการทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์จะเกิดใหม่สามครั้ง ครั้งแรกคือการเขียนบท ครั้งที่สองคือการถ่ายทำ ครั้งที่สามคือการตัดต่อ เราเชื่อว่าจริง เพราะในขณะที่เราเขียนบทปล่อยจินตนาการอย่างเต็มที่ แต่พอถึงขั้นตอนถ่ายทำอาจมีบางอย่างที่เราไม่สามารถทำได้อย่างที่คิดไว้ก็ต้องตัดใจทิ้งมันไป แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีบางอย่างที่เวิร์กเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดในระหว่างถ่ายทำ ซึ่งหากเรามีความช่างสังเกตมากพอ ก็จะหยิบจับตรงนั้นมาใส่ในงานของเราได้ และครั้งสุดท้ายคือการตัดต่อที่ไม่แน่นอนไปว่าเมื่อเรานำฟุตเตจที่เราถ่ายทำกลับเกิดความรู้สึกสะกดไม่เข้ากัน เราก็ต้องรีดถอนโครงสร้างเพื่อให้มันดีขึ้นมาได้ มีเพียงอย่างเดียวที่ขอให้รุ่นน้องรุ่นต่อไปจำไว้คือจงรักงานของตัวเองให้มากๆ และจงชัดเจนกับมัน ไม่ว่าจะมันจะดีหรือแย่ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราได้

ปล่อยของออกมา เราได้ใช้ศักยภาพเท่าที่เรามีในการสร้างหนังเรื่องหนึ่งขึ้นมา ไม่ว่าจะ มีอุปสรรค เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้าอะไรเข้ามาขัดขวางกลางคัน คำพูดหรือเหตุการณ์ต่างๆเหล่านั้นนั้นเองที่จะเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกห่างห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิคุ้มกันมากขึ้น เรียนรู้ข้อผิดพลาดเพื่อที่จะไม่ทำอีกและเป็นบันไดสู่การทำงานที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การถ่ายภาพ Near Infrared โดยใช้กล้องดิจิทัล [ออนไลน์]. สืบค้น 11 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://sci4fun.com/nearir/nearir.html>

นวัฒน์ รุ่งอรุณ. เขียนบทแบบเป็นเอก รัตนเรือง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามสี, 2548.

สนธยา ทรัพย์เย็น. ข้อคิดจากอังเดร ทาร์คอฟสกี ถึงคนทำงานรุ่นใหม่ [ออนไลน์]. สืบค้น 11

ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://atrickofthelight.wordpress.com/2008/03/01/ข้อคิดจาก-อังเดร-ทาร์คอฟ/>

ภาษาต่างประเทศ

Biography for Ming-liang Tsai [Online]. Accessed 11 October 2010. Available from

<http://www.imdb.com/name/nm0874633/bio>

Ming-liang Tsai. Director. Interview, 15 November 2009.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก
รูปภาพบางส่วนจากภาพยนตร์เรื่อง “แม่”

เอกสาร

ราคา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้แก้ไขสี(Colorist) ภาพยนตร์ขนาดสั้น
 “woman i” โดย นันทนัฐ ดวงธิสาร
 ได้รับเชิญเข้าประกวดในสาย Orizzonti Award
 Venice International Film Festival ครั้งที่ 67

กำกับภาพยนตร์แอนิเมชัน
 “Chair, Ball and a Child”
 ได้รับรางวัลแอนิเมชันเทคนิคยอดเยี่ยม
 จาก Movie Mania Award ครั้งที่ 10
 โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้แก้ไขสี(Colorist) ภาพยนตร์ขนาดสั้น
 “The Island of Utopia” โดยปราโมทย์ แสงศร
 ภาพยนตร์เข้ารอบชิงชนะเลิศการประกวด
 Film Expo Asia Bangkok 2010

ผู้กำกับภาพและแก้ไขสี(Colorist) ภาพยนตร์ขนาดสั้น
 “นิทานหิ้งห้อย” โดย ภริตรี วสินชัย
 ภาพยนตร์ใช้เพื่อเผยแพร่ทางการค้า
 บริษัท Canon Marketing (Thailand) Co.,Ltd.

ผู้กำกับภาพภาพยนตร์ขนาดสั้น
 “ถ้ามันจะไซ้มันก็ไซ้” โดย จูติพงศ์ เกิดทองทวี
 ได้รับคัดเลือกเข้าฉายที่
 BISFF: Bangkok International Student Film Festival 2010

ผู้กำกับภาพและแก้ไขสี(Colorist) ภาพยนตร์ขนาดสั้น
 “บทเพลงของทุกคน” โดยนวัช รัตนบรรณกิจ

ผู้บันทึกการแสดงละครเวที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 “Ministry of Truth” โดยศิลปินชาวอิสราเอล Nir de Wolff
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำนวยการสร้างโดยจิตติ ชมพี Choreographers ระดับนานาชาติ
จัดแสดงโดย Goethe Institute ณ ภัทราวดีเธียเตอร์

นักเรียนทุนในมูลนิธิทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
สำนักราชเลขาธิการ

เกียรติบัตรนักเรียนดีเด่นสาขาพัฒนาอาชีพ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทุนเรียนดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น
“ภาพตัดปะ”

กำกับมิวสิกวิดีโอ “Fetus Moon”
เพลง Sleep ศิลปิน SOAP&SKIN
ได้รับรางวัลมิวสิกวิดีโอกำกับภาพยอดเยี่ยม
จาก Movie Mania Award ครั้งที่ 10
โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำกับมิวสิกวิดีโอ เพลง สิ่งที่ขาดหายไป
ศิลปิน สุรัชย์ เกษมสิน
ได้รับรางวัลมิวสิกวิดีโอกำกับศิลป์ยอดเยี่ยม
จาก Movie Mania Award ครั้งที่ 10
โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์มิวสิกวิดีโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เพลง สิ่งเหล่านี้ ศิลปิน Greasy Café
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนทุนในมูลนิธิทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
สำนักราชเลขาธิการ

เกียรติบัตรนักเรียนดีเด่นสาขาเรียนดี
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทุนเรียนดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2551

ถ่ายทำภาพยนตร์สารคดี
“เทศกาลละครกรุงเทพ 2551 : Theatre Sparks Life”
โดย นันทรัฐ ดวงธิดา
Bangkok Theatre Festival 2008

นักเรียนทุนในมูลนิธิทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
สำนักราชเลขาธิการ

ทุนการศึกษาจากบริษัท โอนิชิ เอเจนซี่(ประเทศไทย) จำกัด

เกียรติบัตรนักเรียนดีเด่นสาขาเรียนดี
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทุนเรียนดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้